

๑๗-๑๑๕๕๑

๙ ๒๐๔ ก

๓

2

การศึกษา เปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการ เรียน และทัศนคติต่อสิ่ง เสพติดให้โทษ
จากการ เสนอสารในลักษณะปลอมและลักษณะจริง โดยไซส์ไลค์-เบบ

ปริญญาโท

ของ

ไมตรี บุญเคลือบ

๒๕ พ.ค ๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๗

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178243

การศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน และทัศนคติต่อสิ่ง เสพติกา ใ้โทษ
จากการ เสนอสารในลักษณะปลอบและลักษณะขู่ โภยไซส์ไลค์-เทป

บทคัดย่อ

ของ

ไมตรี บุญเคลือบ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาคามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2527

การศึกษารังนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องสิ่งเสพติดให้โทษ โดยวิธีการเสนอสารในลักษณะปลอมและลักษณะจริง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่จันวิทยาคม อําเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองหนึ่งจำนวน 30 คน และกลุ่มทดลองสอง จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละหาคาบคาบละ 50 นาทีเท่ากัน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Pre-test - Post-test Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษ และแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ $t - test$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษของกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษของกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARATIVE STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT AND ATTITUDE TOWARDS
NARCOTIC DRUGS THROUGH THE USE OF SLIDE-TAPE OF PLEASANT
AND UNPLEASANT MESSAGE

AN ABSTRACT

BY

MITREE BOONCLUARB

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1984

The purpose of this study was to compare the effect on learning achievement and attitude of Mattayom Suksa two students by using two kinds of message presentation : pleasant and unpleasant message presentation. Slide-tape presentation was used to present the content on narcotic drugs.

The sample comprised of 60 Mattayom Suksa two students of Maechan Wittayakome school, Chiang Rai, second semester academic year 1983. The sample was divided into two groups, 30 each. experimental group 1 viewed the pleasant presentation while another viewed the unpleasant presentation. Each group viewed five different contents of presentations. Each presentation lasted 50 minutes.

A Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design was used. The collecting data tools were learning achievement test and attitude test on narcotic drugs. The t - test was used for data analysis.

The finding were as follow .

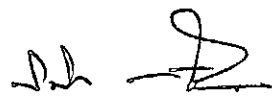
1. There was no significant difference on the learning achievement between the use of pleasant and unpleasant presentation.
2. There was no significant difference on the attitude scores between the use of pleasant and unpleasant presentations.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิศรและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานินทร์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

 ประธาน
 กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
 กรรมการ
 กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ แนะนำ อย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ชม ภูมิภาค ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพโรจน์
เบาใจ กรรมการที่ปรึกษา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้
ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ คณะครู อาจารย์ และนักเรียน
โรงเรียนแม่จันวิทยาคม โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม และโรงเรียนแม่สายประสิทธิศาสตร์
จังหวัดเชียงราย ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ร่วมมืออย่างดียิ่งในการดำเนินการทดลองครั้งนี้
ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฉลอง ทับศรี คุณณณม บัญเวิ้ง เพื่อนและพี่น้อง
ทุก ๆ คนที่ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัย ขอขอบคุณ อาจารย์พิมพ์พรณ บัญเคลือบ ที่ได้ให้ความ
ช่วยเหลือ แนะนำ และเป็นกำลังใจ ให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ไมตรี บัญเคลือบ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 1 หน้า	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสารที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติเมื่อได้รับสารในลักษณะปลอมและสารในลักษณะชู้	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและปัญหาที่มีต่อยาเสพติด	20
3 วิธีดำเนินการศึกษา	27
การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ..	27
การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา	28
การดำเนินการศึกษา	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษระหว่าง กลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง ก่อนการเรียน	42

เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพคดีให้โทษ ระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการเรียน	43
เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพคดีให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการเรียน	44
เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพคดีให้โทษจาก การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลอง สอง	45
เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพคดีให้โทษจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ในกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง	46
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	47
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	47
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	47
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
อภิปรายผล การวิจัย	49
ขอเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	57

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	28
2	แสดงแบบแผนการวิจัย	36
3	เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติคดีให้โทษ ระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง ก่อนการเรียน	42
4	เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติคดีให้โทษ ระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการเรียน	43
5	เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติคดีให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการเรียน	44
6	เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติคดีให้โทษ จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในกลุ่มทดลองหนึ่ง และ กลุ่มทดลองสอง	45
7	เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติคดีให้โทษจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ในกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง	46
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความ ยากง่ายมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติคดีให้โทษ	59
9	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามวัดทัศนคติ ต่อสิ่งเสพติคดีให้โทษ	61

ภูมิหลัง

การศึกษา เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง สำหรับความเจริญมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ปัจจุบันนี้ สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว วิทยาการและเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง ประกอบกับความรู้ และแนวความคิดใหม่ ๆ ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมากมาย สภาพการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงไม่เชื่ออำนาจให้ครูผู้สอน มุ่งสอนข้อเท็จจริงให้ผู้เรียนเรียนไปอย่างทั่วถึงและทันต่อเหตุการณ์อีกต่อไปได้ ถึงแม้จะเป็นความจำเป็นในการสอนข้อเท็จจริงแก่นักเรียนซึ่งจะด้วยเหตุใดก็ตามข้อเท็จจริง (Fact) ทั้งหลายแต่ละชั้นโดยตัวมันเองแล้วจะไม่มี ความหมายสมบูรณ์ได้เลย (อัมพร จันทรมาศ 2524 : 2)

เมื่อพิจารณาถึงระบบการเรียนการสอนแล้วกระบวนการเรียนการสอนที่นับเป็นกระบวนการสื่อสารอย่างหนึ่งและเป็นกระบวนการสื่อความหมาย (Communication process) (เพ็ญศิริ แก้วเกษร 2522 : 22) สิ่งจำเป็นในการสื่อความหมายให้ได้ผลที่ดีนั้นจะต้องอาศัยสื่อ (Media) ซึ่งเป็นตัวเชื่อมโยง ผู้ส่งกับผู้รับสื่อหรือตัวกลางในการสื่อความหมาย (Communication media) ไม่เหมือนสื่อกลางในการขนถ่าย (Transportation media) เพราะจะไม่ตายตัว แต่มันสามารถทำให้ข่าวสาร (Message) แยกออกจากกันโดยเด็ดขาดไม่ได้ ในแต่ละสื่อกลางมันจะมีตัวรบกวน (Noise) อาศัยอยู่ด้วย (Walter A. Wittick and Charles Francis Schullar : 13 - 15)

กระบวนการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสื่อสารอย่างหนึ่ง การเรียนของบุคคลเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันเป็นผลมาจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ทางการศึกษา (Good.1959 : 510) ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์นั้นเป็นผลเนื่องมาจากการที่อินทรีย์สัมผัสหรือปะทะสัมพันธ์สิ่งแวดล้อมแล้วอินทรีย์เกิดการรับรู้ (Perception) ซึ่งเป็นกรนำความรู้เข้ามาสู่สมอง สมองเก็บรวบรวมและจัดจำสิ่งต่าง ๆ

เหล่านั้นไว้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดนิมิต (Concept) และทัศนคติ (Attitude) ของมนุษย์ด้วย เหตุนี้ขบวนการรับรู้จึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งของกระบวนการเรียนของมนุษย์ (จาเนียร์ ช่วงโชติ 2519 : 20)

๖ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ 2521 :

38) กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้ถือว่าเป็นกระบวนการสันนิเวศนาการ เพราะมีผู้ส่งความรู้คือครู ผู้รับความรู้คือผู้เรียน และมีกระบวนการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยตัวพาคความรู้เรียกว่าสื่อและตัวถูกพาคคือ ความรู้ ทัศนคติและแนวความคิดต่าง ๆ เรียกว่าสาร สารซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ข้อความ ความรู้จำเป็นจะต้องอาศัยสื่อเป็นตัวชักจูงไป ซึ่งสื่อที่จะใช้ชักจูงไปแล้วทำให้คนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติก็ไ้แก่ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เอกสาร วารสาร สไลด์ เทป ฯลฯ

การชักจูงโดยสื่อเพื่อที่จะให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้น อาจจะทำให้โดยให้ความรู้ที่แปลกและใหม่ ซึ่งสนับสนุนทัศนคติในทิศทางที่ต้องการชักจูง เมื่อบุคคลได้รับความรู้ใหม่ นำไปประกอบกับความรู้เดิมของตนแล้วอาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้สอดคล้องกับความรู้ใหม่นั้นได้ ฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่ควรแก่การศึกษาก็คือการพิจารณาว่าสารประเภทไหนจะมีประสิทธิภาพในการชักจูงมากน้อยเพียงไร สารที่ใช้ชักจูงมีหลายประเภท ถ้าแบ่งตามเนื้อหา อาจจะแบ่งได้เป็นสารที่มีลักษณะปลอมและสารที่มีลักษณะจริง สารที่มีเนื้อหาในเชิงปลอมเป็นสารที่เสนอแนะว่า เมื่อเชื่อตามแล้วจะบังเกิดผลคืออย่างไร ต่างกับสารที่มีเนื้อหาในเชิงจริง ซึ่งเสนอแนะว่าถ้าไม่เชื่อตามจะบังเกิดผลเสียอย่างไร การเสนอสารในเชิงจริงให้บุคคลเกิดความกลัวและความวิตกกังวล เพื่อที่จะไปปฏิบัติตามการชูงั้นเป็นวิธีการที่ไร้กัณอยู่บ่อย ๆ ส่วนวิธีการชักจูงโดยการใส่สารที่มีลักษณะปลอมนั้นมักจะพบเสมอในรายการโฆษณาขายสินค้าทั้งหลาย

ผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะการใช้สารชักจูงทั้งสองประเภทนี้จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยเฉพาะการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่ง เสพติให้โทษให้แก่เยาวชนในสถานศึกษาซึ่งมีอายุระหว่าง 14 - 25 ปี ซึ่งการที่ให้เยาวชนได้เรียนรู้ถึงเรื่องราวของสิ่ง เสพติให้โทษด้วยเนื้อหา และวิธีการที่เหมาะสมจะเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่เยาวชนได้ อันจะเป็นผลให้เยาวชนของชาติไม่ตกเป็นทาสของสิ่ง เสพติเมื่อโตขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนที่ เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปलอบและลักษณะชู
2. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่ เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปलอบและลักษณะชู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขการใช้สารประกอบภพใน เรื่องที่ เกี่ยวข้องกับสิ่ง เสพติคิให้โทษ
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ป้องกันและปราบปราม สิ่ง เสพติคิให้โทษในอันที่จะพิจารณาการใช้ภพประกอบ วิธีการ เสนอสารในลักษณะต่าง ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ซึ่งกำลัง เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนแม่จันวิทยาคม อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 60 คน โดยการคัดเลือกจากจำนวนนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ทั้งหมดด้วยวิธีจับคู่ โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติเป็นเกณฑ์
2. จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 60 คน ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 30 คนดังนี้
 - กลุ่มทดลอง 1 ใ้รับวิธี เสนอสารในลักษณะปलอบ
 - กลุ่มทดลอง 2 ใ้รับวิธี เสนอสารในลักษณะชู

3. ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มจะใช้ เวลาทดลองกลุ่มละ ห้าคาบ คาบละ 50 นาที วันละหนึ่งคาบ เวลาในการทดลองทั้งสัปดาห์วัน (ช่วง เวลาทดลอง 30 นาที และหาข้อทดสอบอีก 20 นาที ในหนึ่งคาบ)

4. เนื้อหาที่ไร้ทดลอง ได้แก่ เนื้อหา เรื่องสิ่ง เสพติคิให้โทษในวิชาสุขศึกษาระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2521

5. สิ่งที่จะใช้ในการทดลอง

5.1 เครื่องฉายสไลด์อัตโนมัติประกอบ เทปบันทึกเสียง

5.2 แผนภาพสไลด์ เรื่องสิ่ง เสพติคิให้โทษ

5.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในเรื่องสิ่ง เสพติคิให้โทษ

5.4 แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อสิ่ง เสพติคิให้โทษ

6. ตัวแปรที่จะศึกษา

6.1 ตัวแปรอิสระคือ วิธี เสนอสารซึ่งแบ่ง เป็นสองแบบ

6.1.1 เสนอในลักษณะปลอม

6.1.2 เสนอในลักษณะจริง

6.2 ตัวแปรตาม

6.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน

6.2.2 ผลของการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สาร หมายถึง เนื้อหาหรือข้อความที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกลอยตามความหมาย ในข้อความนั้น ๆ

2. สารที่มีลักษณะปลอม หมายถึง สารที่เสนอเนื้อหาหรือข้อความ เมื่ออ่านหรือฟังแล้ว มีความรู้สึกสบายใจ ปลอดภัย ให้อำลัังใจ

3. สารที่มีลักษณะขู่ หมายถึง สารที่เสนอเนื้อหาหรือข้อความเมื่ออ่านหรือฟังแล้ว รู้สึกเศร้าใจ ไม่สบายใจ ท้อแท้ วิตกกังวล

4. แผนภาพสไลด์ หมายถึง ภาพสไลด์สีขนาด 2x 2 นิ้ว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบเนื้อหาสิ่งเสพติดให้โทษ วิชาสุขศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2521

5. ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 30 คน ดังนี้

5.1 กลุ่มทดลอง 1 หมายถึง ผู้เรียนที่ได้รับวิธีการเสนอสารในลักษณะปลอม

5.2 กลุ่มทดลอง 2 หมายถึง ผู้เรียนที่ได้รับวิธีการเสนอสารในลักษณะขู่

6. ทักษคติ (Attitude) หมายถึง ทาที่ ความรู้สึก ความคิดเห็นเฉพาะตัวของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังที่ได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นหรือในเรื่องนั้นมาแล้ว แบ่งออกเป็นสามประเภทดังนี้

6.1 ทักษคติเชิงนิมานหรือทางบวก (Positive Attitude) หมายถึง ทักษคติที่แสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ สนใจ สนับสนุน ชอบหรือเห็นด้วย ถ้าคนเรามี ทักษคตินี้ต่อสิ่งใดแล้วก็อยากปฏิบัติเช่นนั้น

6.2 ทักษคติเชิงนิเสขหรือทางลบ (Negative Attitude) หมายถึง ทักษคติที่แสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบหรือไม่เห็นด้วย ถ้าคนเรามีทัศนคติแบบนี้ ต่ออย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ซิงซัง

6.3 ทักษคติแบบกลาง (Indifferent) ได้แก่ ความรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับพอใจ หรือไม่พอใจ หรือไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด

7. สิ่งเสพติดให้โทษ (Narcotic drug) หมายถึง สิ่งที่เกิดโทษเรื้อรัง และก่อความเสื่อมโทรมต่อผู้เสพและสังคมตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษของกระทรวง สาธารณสุข (พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ 2465 : 216) ได้แก่ ยาต่าง ๆ ที่ประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษา รวมทั้งยาเสพติดเป็นนิสัย (habitual drug) เช่น ยานอนหลับหรือ ยาระงับประสาทอย่างอ่อน สุรา บุหรี่ ฯลฯ

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อน และหลังการ เรียนใน เนื้อหาที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้ ภายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ชนิด เลือกตอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9. ผลของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หมายถึง ผลต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ก่อนและหลังการ เรียน ใน เนื้อหาที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้ ภายแบบสอบถามทัศนคติที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเรียงตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสารที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเมื่อได้รับสารในลักษณะปลอมและลักษณะจริง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและปัญหาที่มีต่อยาเสพติด

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสารที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเมื่อได้รับสารในลักษณะปลอมและสารในลักษณะจริง

1.1 อิทธิพลของสารปลอมในการเปลี่ยนทัศนคติ จากทฤษฎีเกี่ยวกับหน้าที่ของทัศนคติ

(Functional theory of attitudes) ของ แคทซ์ (Katz, 1953 citing Secord & Backman, 1964) ได้กล่าวไว้ว่าการที่บุคคลจะก่อตั้งหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติของตนที่มีต่อเรื่องใดก็ตาม ขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่บุคคลจะได้รับจากการมีทัศนคติในตนเองนั้น ๆ กล่าวคือ ถ้าการชอบสิ่งหนึ่งจะทำให้บุคคลได้รับประโยชน์มากกว่าการที่จะไม่ชอบสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่การไม่ชอบสิ่งนั้นทำให้เขาได้รับประโยชน์มากกว่า เขาก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ประโยชน์ที่บุคคลจะได้รับจากการมีทัศนคติคือสิ่งต่าง ๆ นั้นมีได้หลายทาง แคทซ์ ได้แบ่งหน้าที่ของทัศนคติในอันที่จะบันดาลให้เกิดประโยชน์แก่บุคคลออกเป็นสี่หน้าที่ด้วยกันดังนี้

1. หน้าที่ในการปรับตัวและคำนึงถึงประโยชน์ โดยทั่วไปแล้วแต่ละบุคคลมีความต้องการที่จะได้ผลประโยชน์มากที่สุดและเสียผลประโยชน์น้อยที่สุด ฉะนั้นถ้าการมีทัศนคติในเรื่องใดจะนำพาซึ่งผลประโยชน์แก่บุคคล บุคคลก็ย่อมจะยอมรับทัศนคตินั้นโดยง่าย ดังนั้น

เมื่อเสนอสารปลอมที่กล่าว เน้นถึงรางวัลที่จะได้รับหากบุคคล เชื่อตามสารนี้ก็จะทำให้บุคคล เปลี่ยนทัศนคติ เชื่อตามสารได้โดยง่าย เพราะต้องการที่จะได้รับผลประโยชน์นั้น

2. หน้าที่ในการป้องกันตัวเอง ประโยชน์ของทัศนคติอีกประการหนึ่งคือการช่วยปกป้องตัวบุคคลจากความรู้เกี่ยวกับตัวของ เขาซึ่งทำให้เขาเกิดความไม่สบายใจ หรือป้องกันเขาจากความเป็นจริงในสิ่งแวดล้อมซึ่ง เป็นความจริงที่ทำให้เขาไม่สบายใจ ฉะนั้นถ้าสารกล่าว เน้นว่า การเชื่อในสิ่งที่ผิดจะทำให้เกิดผลเสียหายต่าง ๆ แก่บุคคลนั้น สารชนิดนี้จะก่อให้เกิดความวิตกกังวล เกี่ยวกับความเชื่อและการกระทำปัจจุบันของตนหรือที่จะมีมากในอนาคต จึงเป็นทางให้บุคคล เปลี่ยนทัศนคติตามสารชู้ เพื่อที่จะขจัดความรู้สึกไม่สบายใจนั้น

3. หน้าที่ในการแสดงค่านิยมของตน บุคคลอาจสร้างความพอใจขึ้นมาโดยการได้แสดงทัศนคติของตนให้ประจักษ์แก่ผู้อื่น ซึ่งทัศนคตินั้นจะเหมาะสมสอดคล้องกับค่านิยมส่วนตัวของ เขาและเหมาะสมกับสังคมเกี่ยวกับตัว เขาด้วย เช่น บุคคลที่มีทัศนคติรุนแรงต่อค่านิยมแห่งการมี เสรีภาพและประชาธิปไตยอาจมีการสนองความอยากของตนโดยการมีกิจกรรมที่เป็นการสนับสนุนค่านิยมนั้น ฉะนั้น ถ้าสารประเภทสารปลอมสามารถทำให้บุคคล เข้าใจได้ว่าการมีทัศนคติตามที่สารชักจูง เป็นการสร้างค่านิยมอันถูกต้อง และสอดคล้องกับค่านิยมอื่น ๆ ที่ตนมีอยู่แต่เดิมแล้ว ก็จะทำให้บุคคล เปลี่ยนทัศนคติ เชื่อตามสารปลอมนั้น ได้โดยง่าย

ในทำนองที่กลับกัน ถ้าสารชู้สามารถทำให้ผู้รับเข้าใจได้ว่าการมีทัศนคติที่ผิด ๆ นั้นเป็นการแสดงค่านิยมของตนอย่างบิดเบือน และขัดแย้งกับค่านิยมอื่น ๆ ที่ตนมีอยู่แต่เดิม อันจะก่อให้เกิดผลเสียหายทั้งทางค่านิยมส่วนตัวและสังคม สารชู้นั้นก็อาจมีอิทธิพลชักจูงใจให้บุคคล เปลี่ยนทัศนคติเสียใหม่ตามที่สารชู้ได้กล่าวชักจูง

4. หน้าที่ให้ความรู้ มีการสันนิษฐานว่าแต่ละบุคคลจะต้องมีแรงขับขั้นพื้นฐานในการที่จะหาความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุและผลของประสบการณ์ที่ผ่านมา หน่วยของประสบการณ์ทั้งหลายที่ไม่มีควมมั่นคงหรือไม่ลงรอยกันในห่วงความคิดของบุคคล จะมีการดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงใหม่ เพื่อให้เกิดความมั่นคงยิ่งขึ้น ถ้าบุคคล ไม่สามารถหาสาเหตุที่เหมาะสมมาอธิบายปรากฏการณ์ที่สำคัญในชีวิตของตนได้ บุคคลจะเกิดความขัดแย้งในจิตใจ ฉะนั้นถ้าสารปลอม

หรือสารชู้มีเนื้อหาสาระที่จะช่วยอธิบายถึงสาเหตุของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลประสบมาแล้ว ก็จะช่วยให้บุคคลยอมรับสารประเภทนั้น ๆ และเชื่อตามคำชักจูงในสารมากยิ่งขึ้น เพราะสารนั้นสามารถบำบัดความต้องการทางความรู้อันของบุคคลได้

จากเนื้อหาของทฤษฎีเกี่ยวกับหน้าที่ของทัศนคติที่ทำให้สรุปได้ว่า สารปลอมจะมีลักษณะที่ชี้ช่องทางการบำบัดความต้องการต่าง ๆ ของบุคคล เช่น ความต้องการปัจจัย 4 ความต้องการที่จะเป็นผู้ให้ความสนับสนุน ความต้องการแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของตน หรือความต้องการป้องกันตน เพื่อคงความรู้สึกลึกๆภายในใจในตนเอง เมื่อสารปลอมมีลักษณะดังกล่าวนี้แล้ว ก็จะเป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลผู้รับสาร เกิดความเชื่อถ้อยและอยากปฏิบัติตามสาร

ส่วนสารชู้นั้นนอกจากจะทำให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลแล้ว ก็อาจจะ เป็นประโยชน์แก่ผู้รับในกรณีที่ เป็นกลางบอกเหตุเตือนผู้รับถึงภัยที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต เช่น ทำให้ผู้รับทราบว่าตนเคยมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง และมีการแสดงก่านิยมที่บิดเบือนมาก่อน ซึ่งอาจทำให้ตนเสียประโยชน์หรือได้รับโทษจากสังคมได้ สารชู้ที่ทาหน้าที่ดังกล่าวนี้ก็อาจมีอำนาจชักจูงใจผู้รับได้เช่นกัน แต่ทฤษฎีเกี่ยวกับหน้าที่ของทัศนคติของ แคทซ์ ไค้แสดงให้เห็นว่า สารปลอมนั้นสามารถที่จะมีเนื้อหาสาระที่ยังมีประโยชน์ให้ผู้รับโดยตรงได้หลายสถานมากกว่าสารชู้ ส่วนสารชู้นั้นนอกจากจะชี้ให้เห็นประโยชน์ในทางอ้อมถ้า เชื่อตามสารชู้ดังกล่าว ยังอาจมีหน้าที่ให้ขอบเขตที่จำกัดกว่าสารปลอม

1.2 อิทธิพลของสารชู้ในการ เปลี่ยนทัศนคติ ในสภาพของสังคมทั่วไปบุคคลมักจะถูกข่มขูรุกรานความปลอดภัยของตนเองอยู่เสมอ ลักษณะของสารชู้ก็เป็นวัตถุทางสังคมอย่างหนึ่งที่ข่มขู่ให้บุคคล เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยถ้าหากไม่ปฏิบัติตามสารชู้ นั้น ฮิลการ์ด (Hilgard, 1971) กล่าวว่าความวิตกกังวลของบุคคลจะ เพิ่มขึ้นอีกถ้าหากบุคคลหลีกเลี่ยงคำเตือนที่ตนได้รับจากภาวะดังกล่าวจึง เป็นแรงผลักดันให้บุคคล เปลี่ยนแปลงทัศนคติ เชื่อตามสารชู้ที่เสนอแก่เขาได้ อย่างไรก็ตามสารชู้ที่มีระดับความ เข้มข้นแห่งการ ขู่ต่าง กันก็จะมีประสิทธิภาพในการชักจูงแตกต่างกันด้วย

ผู้ริเริ่มทางการศึกษาเกี่ยวกับสารชู้ให้เกิดความกลัวซึ่งกลายเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจศึกษาอย่างมากในสาขาจิตวิทยาสังคมโตแก แจนีส และ เฟชแบค (Janis & Feshback, 1953) ซึ่งพบว่าสารชู้ที่มีปริมาณการชู้สูงมากจะทำให้ประสิทธิภาพในการชักจูงลดลง จึงมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินี้

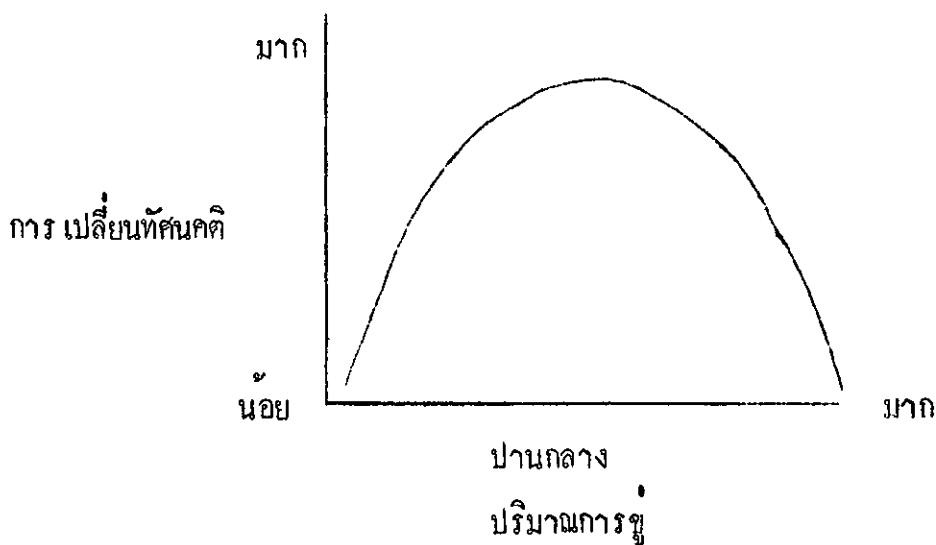
การศึกษาสารชู้เป็นไปในรูปที่ว่า การชู้มากหรือน้อยอย่างไรจะมีประสิทธิภาพในการชักจูงดีกว่ากัน มีผลการวิจัยที่แตกต่างกันคือ การวิจัยบางเรื่องพบว่า สารชู้ให้กลิ่นมากมีประสิทธิภาพสูงกว่าสารชู้ให้กลิ่นน้อย (ทัศน 2518 : Leventhal, 1965 อ้างอิงมาจาก Triandis, 1971, Insko & Arkoff, 1965) และบางการวิจัย (Janis & Feshback, 1953) พบว่าสารชู้ให้กลิ่นมากมีประสิทธิภาพต่ำกว่าสารชู้ให้กลิ่นน้อย ที่เป็นเช่นนี้ก็อาจได้เป็นสองประเด็นคือ ประเด็นแรกปริมาณการชู้ที่ใช้ในการวิจัยต่าง ๆ นั้นไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้โดยตรง เพราะไม่มีเครื่องมือมาตรฐานในการวัดปริมาณการชู้ ฉะนั้นสารชู้มากในการวิจัยหนึ่งอาจเท่าเทียมกับสารชู้ปานกลางในอีกการวิจัยหนึ่ง จึงอาจทำให้ผลการวิจัยนั้น ๆ ชักแย้งกันได้

อีกประเด็นหนึ่งคือ ลักษณะความสามารถของการชู้ที่มีต่อผู้รับสาร ถ้าสารชู้เป็น "การลงโทษ" การกระทำของผู้รับสารในขณะที่ปัจจุบัน จะทำให้เขาเกิดความวิตกกังวลมาก สารชู้มากจึงไม่ได้ผลเท่าสารชู้ปานกลาง เพราะผู้รับเกิดการปฏิเสธที่จะรับรู้อาหารที่ชู้มาก ถ้าสารชู้เป็นการแนะให้ "หลีกเลี่ยง" ผู้รับจะไม่เกิดความวิตกกังวลมาก สารชู้มากจึงมีผลดีกว่าสารชู้ปานกลางและสารชู้น้อย

แมคกวาย (Triandis, 1971 citing McGuire, 1968) ได้สรุปผล การทดลองเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างความกลัวที่เกิดจากสารชู้ และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะเป็นไปแบบเส้นโค้งรูปตัวยูหัวกลับ (U) ถ้าระดับความกลัวต่ำจนเกินไปจะไม่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจสารที่เสนอให้ บุคคลจะไม่เอาใจใส่และอาจไม่ได้รับรู้อาหารนั้น จึงคาดว่า การเปลี่ยนแปลงจะเพิ่มขึ้นควย เมื่อระดับความกลัวเพิ่มสูงขึ้นมากจะทำให้การรับรู้สารลดน้อยลง บุคคลจะพยายาม

ป้องกันตัวเองจากสิ่งเร้าที่ทำให้เขาไม่สบายใจนี้โดยการไม่เอาใจใส่ในการรับรู้สารอีกต่อไป จึงทำให้การเปลี่ยนแปลงทัศนคติลดลง

ต่อมาในปี 1967, 1969 แจนส์ โคทำการค้นคว้าทบทวนเรื่องราวทั้งหมด และได้เสนอทฤษฎีของเขาเอง เหมือนกับที่ แมคกวาย ไคกล่าวไว้ (Triandis. 1971) คือ ความกลัวที่เกิดจากสารพิษและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะมีความสัมพันธ์กัน เป็นรูปตัวยูทวิกลับ ดังรูป

ตามทัศนะของนักจิตวิทยากลุ่มฟรอยด์ (Secord & Backman. 1964) ได้ให้ข้อคิดไว้เป็นการสนับสนุนทฤษฎีของ แคทซ์ และ สโตคแลนด์ (Katz & Stotland) ดังนี้ ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ทัศนคติที่มีอยู่ในตัวบุคคลจะทำหน้าที่เสมือนแรงจูงใจที่ช่วยต่อต้านการที่บุคคลจะถูกข่มขู่ หรือต่อต้านความวิตกกังวลทั้งหลาย ความวิตกกังวลอาจมาจากอันตรายจากสิ่งแวดล้อมภายนอกหรือเกิดจากแรงขับที่ไม่เป็นที่ยอมรับในตัวเขาเอง ทัศนคติที่หาหน้าที่ช่วยปลดปล่อยความวิตกกังวลซึ่งเกิดจากการถูกขู่เช่นนี้ จะเป็นตัวช่วยต่อต้านมิให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การทำงานของทัศนคติในแนวนี้มักจะออกมาในรูปของกลวิธามองกันตัว (Defense mechanism) เช่น การปฏิเสธไม่ยอมรับความจริง การหาเหตุผลเข้าข้างตัวเอง การโยนความผิดไปให้ผู้อื่น การเก็บกดทำเป็นลืม เป็นต้น ดังนั้น ในแง่ของ ฟรอยด์ จึงสรุป

ไควว่า บุคคลจะต่อต้านคำพูด ไม่ยอมเชื่อตาม ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ตนเอง เกิดความวิตกกังวลอันเนื่องมาจากเรื่องที่เกิดขึ้น

1.3 การเปรียบเทียบอิทธิพลของสารปลอมและสารจริงในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลของสารปลอมและสารจริงจะเห็นว่าสารจริงจะทำให้เกิดความกลัวและความกลัวจะเป็นแรงขับที่ผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมที่หนีจากภาวะไม่สบายใจนี้ โดยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เชื่อตามสารจริง ความกลัวที่เกิดขึ้นคงมีอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าน้อยเกินไปจะไม่มี ความเข้มข้นพอที่จะผลักดันให้บุคคลหนี และถ้ามากเกินไปบุคคลจะเกิดความวิตกกังวลสูงจนกระทั่งไม่ยอมรับสาร ส่วนสารปลอมจะชี้ให้เห็นถึงประโยชน์และรางวัลที่เขาจะได้รับเมื่อเขาเชื่อตาม รางวัลจะเป็นสิ่งล่อใจที่ทำให้บุคคลเกิดความต้องการอยากได้ขึ้น ความต้องการจะทำให้เกิดแรงขับผลักดันให้มีพฤติกรรมที่จะไปสู่รางวัลดังกล่าว พฤติกรรมนั้นคือการเชื่อตามสารนั่นเอง เนื้อหาของสารปลอมจะมีคุณสมบัติ เป็นสิ่งล่อใจซึ่งควรจะยังมีพลังในการล่อใจมากยิ่งขึ้น เมื่อสารปลอมนั้นได้ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์แห่งการเชื่อตามและรางวัลที่จะได้รับมากยิ่งขึ้น (สารปลอมมาก) ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างพลังในการล่อใจและระดับการปลอมของสารจึงควร เป็นไปในทางบวก เมื่อมีพลังในการล่อใจมากควร จะชักจูงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติตามได้มากด้วย

การปลอมมากนี้มีได้หมายถึงการปลอมมากเกินไป เหตุคือบอกรางวัลที่จะได้รับจนเกินความเป็นจริง ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นจะทำให้บุคคลไม่เชื่อตามสารนั้น การชี้ให้กลัวมากที่มีการทดลองกันมาแล้วนั้นก็มิได้หมายถึงการชี้ให้กลัวเกินความเป็นจริง เช่นกัน เช่น แจนนิส และ เฟชแบค (Janis & Feshback, 1953) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เมื่อได้รับสารจริงเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพของฟันที่มีความน่ากลัวสามระดับคือ กลัวน้อย ปานกลาง และมาก สารชี้ให้กลัวมากนั้นจะมีคำพูดที่บังเฉพาะเจาะจง เกี่ยวกับผู้รับฟัง เช่น "โรคนี้อาจเกิดขึ้นกับท่านได้ถ้าเหงือกของท่าน เป็นหนอง อาจารย์กว่น ไปถึงตาของท่าน ขอต่อของท่าน" ภาพที่ฉายให้ดูจะเป็นภาพของจริง เป็นภาพที่น่ากลัวมากเกี่ยวกับฟันที่เสีย สารชี้ที่มากกลัวน้อยจะใช้คำพูดที่

ไม่รุนแรง รูปที่ใช่ เป็นภาพวาดไม้เท้าหรือ เป็นภาพของจริงที่ไม่ค่อยน่ากลัว เป็นต้น จะเห็นว่าการชี้ให้กลัวนั้นจะไม่ เป็นการขู่เกินความเป็นจริงถึงแม้จะเป็นการขู่มากก็ตาม

เมื่อสารขู่เราให้เกิดความวิตกกังวลหรือความกลัว บุคคลจะซัดความวิตกกังวลหรือความกลัวโดยเชื่อตามสาร แต่ขณะเดียวกันบุคคลนั้นจะเริ่มรู้สึกไม่ชอบสารนั้น และไม่ยากที่จะรับทราบสารนั้นด้วย เพราะทำให้เกิดความไม่สบายใจ การเราให้เกิดอารมณ์อย่างรุนแรง เช่น การชี้ให้กลัวอย่างรุนแรงจะชักชวนมิให้บุคคลยอมรับข่าวสาร (acceptance) เจนนิส (McGinnies, 1970 citing Janis, 1953) ชี้ให้เห็นว่าการเราอารมณ์จะรบกวนพฤติกรรมที่เหมาะสมซึ่งจะเกิดขึ้นเป็นลำดับต่อมา

เจนนิส (McGinnies, 1970 citing Janis, 1967) พบว่าสารที่เราให้ผู้นับถือความรู้สึกลัว วิตกกังวล เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลอยากหลีกเลี่ยงการรับทราบในสารนั้นมีบุคคลอื่นที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้และได้ผลสนับสนุน เจนนิส (Janis, 1967) บุคคลผู้นี้คือ นันนาลี และ บ็อบเรน (McGinnies, 1970 citing Nunnally & Bobren, 1959) พบว่าผู้นักศึกษาที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่พยายามหลีกเลี่ยงที่จะอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับวิธีรักษาอาการป่วยด้วยโรคทางจิต ซึ่งประกอบด้วยการขู่ที่ทำให้เกิดความกลัว

ถึงแม้ว่าสารขู่จะมีประสิทธิภาพในการชักจูงให้เชื่อตามสาร เพราะเราให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลจนต้องยอมรับที่จะปฏิบัติตามสารก็ตาม เมื่อนำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับสารปลอมแล้วปริมาณความสามารถในการชักจูงของสารปลอมควรจะมีมากกว่าสารขู่เนื่องด้วยเหตุผลทั้ง กล่าวข้างต้น และเนื่องด้วยสารปลอมจะชี้ให้เห็นรางวัลที่เขาจะได้รับโดยตรง ส่วนสารขู่จะพูดออกมาดีกว่าว่า ถ้าเขาทำเช่นนี้ผลร้ายนั้นจะไม่เกิดแก่เขา หรือถ้าเขาไม่ทำจะเกิดผลร้ายอย่างไร ผลดีที่จะติดตามมานั้นจะต้องคิดค้นหาอีกทอดหนึ่ง แมคกินนิส (McGinnies, 1970) ได้ให้ข้อแนะว่าองค์ประกอบที่สำคัญในการชักจูง คือการชักจูงนั้นจะต้องชี้ให้ผู้นับถือเห็นถึงรางวัลที่เขาจะได้รับโดยทันที ซึ่งเป็นส่วนที่จะทำให้การชักจูงนั้นบังเกิดผลมากกว่าการมุ่งไปพิจารณาถึงความเชื่อถือของผู้สื่อสาร จากเหตุผลเหล่านี้ทำให้สรุปได้ว่าสารปลอมควรจะมีประสิทธิภาพในการชักจูงยิ่งกว่าสารขู่

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ แมคกวาย (McGuire. 1969 : 155 - 156) ได้วิเคราะห์ไว้ว่า จะต้องผ่านขบวนการห้าขั้นตามลำดับดังต่อไปนี้คือ

1. การเอาใจใส่ (Attention) การที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลนั้น ในขั้นต้นบุคคลจะต้องยอมให้ความสนใจ และเอาใจใส่รับรู้ข้อความในการชักจูงนั้น ฉะนั้นการมีสมาธิ ไม่มีสิ่งรบกวนจิตใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญของการให้ความเอาใจใส่ในสารสื่อที่ชักจูง

2. ความเข้าใจ (Comprehension) จะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ที่สำคัญคือ องค์ประกอบเกี่ยวกับสารสื่อ สารสื่อควรจะเป็นสารที่ผู้รับสามารถเข้าใจได้ มีความชัดเจน น่าเชื่อถือ และไม่เร้าให้ผู้รับต้องใช้กลวิธีป้องกันตัว (defense mechanism) นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับสภาพทางจิตใจของผู้รับสาร ถ้าผู้รับสารมีความวิตกกังวลและมีความตึงเครียดสูงจะเป็นเหตุให้เข้าใจและจดจำข้อความในสารสื่อได้น้อยลง

3. การยอมรับ (Yielding) เคลแมน (Triandis. 1971 citing Kelman. 1958) ชี้แจงว่าการยอมรับมีสามแบบด้วยกันคือ การยอมทำตาม (Compliance) บุคคลยอมรับการชักจูง เพราะหวังว่าจะได้รับการยอมรับหรือได้ความดีความชอบจากผู้อื่นหรือกลุ่ม เขาทำไปเพื่อหวังรางวัลและหลีกเลี่ยงการลงโทษ การเทียบเคียง (Identification) บุคคลยอมรับการชักจูง เพราะหวังที่จะทำตนให้คล้ายคลึงกับผู้ชักจูง ซึ่งเป็นที่ตนพึงพอใจและอยากเลียนแบบ การยอมรับเข้าเป็นส่วนตน (Internalization) บุคคลยอมรับการชักจูง เพราะการชักจูงนั้นชี้ให้เห็นผลประโยชน์ที่จะได้รับและการทำให้เขาเข้าใจโลกดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการยอมรับแบบที่มักอยากให้เกิดเมื่อมีการชักจูง

4. ความจำ (Retention) เมื่อเกิดการยอมรับแล้ว การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะคงทนนานสักเท่าไร ขึ้นอยู่กับความจำในเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคตินั้น ๆ ซึ่งอาจทำได้โดยการให้ผู้รับสารได้มีการรับสารสื่อซ้ำ ๆ กัน ทางช่องทางคิดคอกที่เป็นที่น่าสนใจของผู้รับสาร เป็นต้น

5. การกระทำ (Action) เป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อแสดงถึงการมีทัศนคตินั้น ๆ

ในการทดลองมักจะวัดประสิทธิภาพในการสื่อสารชักจูง เมื่อการ เปลี่ยนทัศนคติเกิดขึ้น ถึงขบวนการขั้นที่สาม ซึ่งจะวัดทัศนคติหลังจากได้ส่งสารสื่อแล้ว โดยการวัดด้วยคำพูดหรือการใช้ภาษา เช่น การให้ตอบแบบสอบถาม

การเอาใจใส่รับรู้สารนั้น บุคคลจะเลือกรับรู้โดยจะมีการหลีกเลี่ยงสารที่ทำให้เขาเกิดความไม่สบายใจ การเลือกรับรู้สารนี้จะ เป็นไปตามทฤษฎีเกี่ยวกับหน้าที่ของทัศนคติ คือ บุคคลจะเลือกรับรู้สารที่ไม่เป็นภัยต่อความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่ทำให้เกิดความทุกข์ ซึ่ให้เห็นรางวัลที่เขาจะได้รับอย่างแจ่มชัด เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะของสารปลอม บุคคลจึงน่าจะเลือกเอาใจใส่และรับรู้ในสารปลอมมากกว่าสารจริง ซึ่งสารจริงจะทำให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลและอยากหลีกเลี่ยง

ส่วนในเรื่องการ เข้าใจเนื้อหาของสารนั้น สารปลอมเป็นสารที่ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่บุคคลจะได้รับโดยตรง ไม่เป็นการชี้ประโยชน์ในทางอ้อม เช่นสารชู้ประกอบด้วยผลประโยชน์ที่ไต่แจ่มแจ้งไว้ในสารจะเป็นสิ่งจูงใจให้รับรู้สารยอมรับรู้ โดยมีต้องไขกลวิธานป้องกันตัว ดังนั้นจึงน่าจะทำให้บุคคลที่ได้อ่านสารปลอมเกิดความเข้าใจในสารนั้น ได้ดีกว่าสารชู้ อันเป็นสาเหตุให้การ เกิดการยอมรับติดตามมา ซึ่งทำให้การยอมรับในสารปลอม เป็นไปไต่ยากกว่าในสารชู้

จากผลการวิจัย เกี่ยวกับความตึงเครียดที่กล่าวมาแล้วนั้น พบว่าบุคคลที่มีความตึงเครียดสูงจะถูกชักจูงให้เปลี่ยนทัศนคติไต่ง่ายยิ่งกว่าบุคคลที่มีความตึงเครียดต่ำ (Helmrigh & Kuiken, 1968, Cantor, 1974 : 36) แต่ในการพิจารณาอิทธิพลของความตึงเครียดที่มีต่อความสนใจเอาใจใส่การชักจูง และความเข้าใจเนื้อหาของสาร ตลอดจนการยอมรับและการเก็บจำเนื้อหาของสารนั้น อาจคาดไต่ว่าในสถานการณ์ปรกติที่มีความตึงเครียดไม่มากนัก บุคคลจะให้ความสนใจเอาใจใส่สาร มีสมาธิ และไม่มีปัจจัยที่จะชักขวางการรับรู้เนื้อหาของสาร จึงมีความเข้าใจและการ เก็บจำข้อความในสารไต่ยากกว่าในสถานการณ์ตึงเครียดสูง แต่ในสถานการณ์ที่ตึงเครียดสูงบุคคลจะขาดความเป็นตัวของตัวเอง และคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่นไต่ง่ายกว่าขณะที่บุคคลมีความตึงเครียดต่ำ โดยไม่จำเป็นต้อง เข้าใจและจดจำเนื้อหาในการชักจูง ฉะนั้นจึงอาจคาดไต่ว่า การชักจูง ปริมาณการรับรู้ ความเข้าใจและการ เก็บจำเนื้อหา

ของสารย่อมจะมีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล เฉพาะสถานการณ์ปกติ แต่ในสถานการณ์ตึงเครียดสูงนั้น ปริมาณการรับรู้ ความเข้าใจ และการเก็บจาเนื้อหาของสารอาจไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปลี่ยนแปลงทัศนคติก็ได้ พรพิมล สุกเจริญ (พรพิมล สุกเจริญ 2519 : 42 - 43) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของสารปลอมและสารชู้ตอการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติในสถานการณ์ตึงเครียด ผลปรากฏว่าการชักจูงโดยใช้สารปลอมและสารชู้ตอที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการไม่ชักจูงอย่างเด่นชัด แต่ประสิทธิภาพในการชักจูงของสารปลอมและสารชู้ตอเท่าเทียมกัน ในสถานการณ์ตึงเครียดสูงปรากฏว่าไม่ว่าจะใช้สารปลอมหรือสารชู้ตอสามารถชักจูงผู้ถูกทดลองให้เปลี่ยนทัศนคติได้ แต่ในสถานการณ์ตึงเครียดต่ำมีเพียงสารปลอมเท่านั้นที่มีประสิทธิภาพในการชักจูงสูง สมสิทธิ์ จิตรสถาพร (สมสิทธิ์ จิตรสถาพร 2523 : 56) ได้ทำการวิจัยปริมาณและอัตราการเรียนรู้เกี่ยวกับภาพและข้อความชนิดต่าง ๆ ในภาพโฆษณาต่อต้านยาเสพติดให้โทษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่าควรจะใช้ภาพที่มีลักษณะชู้ตอประกอบข้อความที่มีลักษณะชู้ตอจะทำให้ผู้เรียนเกิดปริมาณการเรียนรู้และมีอัตราเร็วของการเรียนรู้สูงสุด

ในการวิเคราะห์ขบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติชี้ให้เห็นว่าการยอมรับสารปลอมน่าจะเป็นไปได้มากกว่าสารชู้ตอ เมื่อผู้รับสารอยู่ในภาวะตึงเครียดสูง สารปลอมที่น่าที่จะมีประสิทธิภาพมากกว่า เพราะสารชู้ตอจะทำให้บุคคลยิ่งเพิ่มความกลัว ความวิตกกังวลยิ่งขึ้น ความวิตกกังวลนี้ถึงแม้จะเป็นสิ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของสาร (ทัทนา โนเมที่ 2518 Triandis, 1970 citing Leventhal, 1965) ในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้บุคคลเกิดการตอบสนองทางค่านอื่น และความอยากหลีกเลี่ยงแทนการเปลี่ยนทัศนคติ (McGinnies, 1970 citing Janis, 1967) ดังนั้นบุคคลที่มีความตึงเครียดสูงและได้รับสารชู้ตอจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนทัศนคติได้ไม่มาก นอกจากนี้แมคควาย (Triandis, 1971 citing McGuire, 1966) พบว่าการที่ผู้ชักจูงมีความวิตกกังวลสูงมากเกินไปและสารนี้เกี่ยวข้องกับเขาจาก มีความซับซ้อนมาก จะทำให้ความกลัวของเขาลดลง เนื่องจากการที่เขาใช้กลวิธีป้องกันตัว (defense mechanism) แบบปฏิเสธข้อมูลที่เขาได้รับความไม่ลงรอยของการรับรู้ของเขาหมดสิ้นไป จึงไม่เกิดการเปลี่ยนทัศนคติ การทดลองใน

ครั้งนี้จะไม่เร่าบุถูกทดลองจนกระทั่งมีความกลัวถึงขีดสูง อันจะทำให้เกิดการปฏิเสธในสารขุนี้ได้ แต่จากการที่บุคคลมีความตึงเครียดสูงและมาพบกับสารขุซึ่ง เป็นสิ่งที่น่ากลัวเสี่ยง จะทำให้เกิดการ เปลี่ยนทัศนคติได้ไม่มากเท่ากับบุคคลที่มีความตึงเครียดสูงและได้รับสารปลอม บุคคลที่มีความตึงเครียดสูง เป็นบุคคลที่ชักจูงง่ายอยู่แล้ว เมื่อได้รับสารปลอมซึ่งชี้ให้เห็นถึงรางวัลที่เขาจะได้รับโดยไม่อ้อมค้อม จะเป็นสิ่งจูงใจให้เขา เชื่อตามสารนั้นมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงเป็นที่คาดหมายได้ว่าบุคคลที่มีความตึงเครียดสูงและได้รับการปลอมจะ เปลี่ยนทัศนคติมากที่สุด

ในการวิเคราะห์ขบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้น นอกจากจะชี้ให้เห็นว่าการยอมรับสารปลอมน่าจะเป็นไม่ไผ่มากกว่าสารขุแล้ว ยังชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีความตึงเครียดสูงจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ที่มีความตึงเครียดต่ำ เนื่องจากผู้ที่มีความตึงเครียดต่ำมีความ เป็นตัวของตัวเองมีสติที่จะรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของตนไว้ จึงพยายามต่อต้านการชักจูง ดังนั้นจึงคาดคะเนได้ว่าบุคคลที่มีความตึงเครียดต่ำและได้รับสารขุจะ เปลี่ยนทัศนคติน้อยที่สุด

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

นักการศึกษาคณะนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้คล้าย ๆ กัน ดังเช่น แลมเบิร์ต (Lambert. 1964 : 50) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึงลักษณะที่คงที่ของความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มเชิงที่จะแสดงออกต่อบุคคล กลุ่ม สังคม และเหตุการณ์ต่าง ๆ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 . 214) ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติคือพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดหรือสถานการณ์ใด ๆ ในทาง เข้าหาหรือออกห่างและเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไป ในแนวที่เอนเอียง ไปในลักษณะ เหนือเมื่อพบกับสิ่งนั้นอีก

อนาสตาซี (Anastasi. 1968 . 541) ได้ให้คำจำกัดความว่า ทัศนคติ หมายถึงแนวโน้มเชิงที่จะแสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี เชื้อชาติ และสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

กู๊ด (Good. 1973 . 48) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งซึ่งอาจเป็นการสนับสนุนหรือคัดค้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก เกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

เคนเดอร์ (Kendler 1974:572) ได้ให้ความจำกัดความไว้ว่าทักษะคติคือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังกักรอบตัว หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของทักษะคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือแสดงออกในลักษณะพึงพอใจเห็นด้วยหรือชอบ เรียกว่า ทักษะคติเชิงนิมิต (Positive Attitude) ทักษะคติอีกลักษณะหนึ่งคือ การแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบหรือไม่เห็นด้วย ถ้าบุคคลมีทักษะคติแบบนี้ต่อสิ่งเร้าอย่างหนึ่งอย่างใด จะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งซึ่ง ไม่อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า ทักษะคติเชิงนิเสธ (Negative Attitude) และทักษะคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกในทางพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์อย่างใกล้ชิด ฉะนั้นการที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างรุนแรงนั้นก็ เป็นเพราะทักษะคติมีส่วนช่วยเสริมอยู่มากเหมือนกัน

เชดคักก์ โฆวาสินรุ ได้สรุปความหมายของทักษะคติไว้ว่า ทักษะคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ (เชดคักก์ โฆวาสินรุ 2520 : 38)

อัลพอร์ต (Allport. 1969 : 21 - 272) ได้แยกทักษะคติออกเป็นห้าลักษณะดังนี้

1. ภาวะทางจิตใจและประสาท (Mental and Neural State) ซึ่งแสดงให้เห็นทางพฤติกรรม เช่น โกรธ เกลียด รัก เป็นต้น

2. ความพร้อมที่จะตอบสนอง (Readiness to Respond) คือเมื่อมีทักษะคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้น ตามลักษณะของทักษะคติที่เกิดขึ้น เช่น ขอบวิชาศิลปะ สัมผัสใจและต้องการที่จะเรียนหรือสนใจวิชาศิลปะอยู่เสมอ

3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ (Organized) เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือเมื่อเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น เมื่อโกรธหน้าจะบึ้ง

4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ (Through Experience) หมายความว่าประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติได้

5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a Directive and for Dynamic Influence on Behavior) การแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติเป็นสำคัญ

แมคไกร์ (McGuire. 1969 : 155 - 156) กล่าวว่า ทัศนคติมีองค์ประกอบพื้นฐานสามส่วนคือ

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) มีเขตครอบคลุมถึงความคิดความเชื่อที่มีต่อสิ่งของ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ

2. ความรู้สึก (Affective) เช่น ความรัก ความโกรธ ความชอบ หรือความเกลียดชังต่อวัตถุ

3. พฤติกรรม (Action) เป็นการประพฤติปฏิบัติ การกระทำ เป็นการแสดงออกที่สามารถสังเกตได้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ได้อ่านมาแล้วสรุปได้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด แนวทางในการปฏิบัติ หรือแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีอยู่สามองค์ประกอบด้วยกัน คือ ความรู้สึก (Affective) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) และความพร้อมในการกระทำ (Action Readiness) สิ่งที่ทัศนคติมีผลโดยตรงอาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ทัศนคติไม่อาจเห็นได้โดยตรง แต่อาจเห็นได้จากการแสดงออก โดยการพูด ลักษณะท่าทาง อาจแสดงออกมาในทางที่ดี (Positive Attitude) ทางซัดแย้ง (Negative Attitude) หรือเป็นกลาง (Neutral Attitude) ก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้น (คาง เคือน พันธุมนาวิน 2518 : 3)

๖. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและปัญหาที่มีต่อยาเสพติด

3.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเสพติด

อัปสร เกี่ยวตระกูลวัฒน์ (อัปสร เกี่ยวตระกูลวัฒน์ 2522 : 128 - 129) ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดและปกปิดวิสัยเชิงอัตนัยของนักศึกษาครู" ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เคยเสพยาเสพติด มีทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดประเภทนั้น ๆ และชักจูงได้ง่ายกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพ ทัศนคติที่มีต่อการเสพติดมีบทบาทในการทำนายพฤติกรรมการเสพยาเสพติดใ้ค่อนข้างน้อยมาก และระดับการศึกษาของมารคามีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการดื่มสุราและนักศึกษาที่ติดยาเสพติดมักมีเพื่อนเสพยาเสพติดด้วย

อรัญ สุวรรณบุปผา และคนอื่น ๆ (อรัญ สุวรรณบุปผา และคนอื่น ๆ 2519 : 65 - 67) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเสพติดให้โทษในทัศนะของระบาคติวิทยา : การศึกษาปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดยาเสพติดเฮโรอีน" ผลการวิจัยพบว่า ผู้เสพยาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 21 - 25 ปี และ 36 - 40 ปี มีเซาว์ปัญญาในระดับที่ปานกลาง ซึ่งเป็นระดับเซาว์ที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ขาดการตัดสินใจ ไม่มีเหตุผลในการวางแผนดำเนินชีวิตและแก้ปัญหา ชอบทดลองดูคิดว่าตัวเองสามารถ ฉลาดเหมือนคนอื่น การเสพยามิได้เกิดจากการถูกล่อลวงชักจูงแต่เกิดจากการตกลงใจของผู้เสพเอง (โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน 11 - 20 ปี) กลุ่มอายุ 15 - 20 ปี ติดยามากเช่นกัน แต่กลุ่มนี้จะมีเซาว์ปัญญาในระดับกลาง

นิพนธ์ วีระสุนทร (นิพนธ์ วีระสุนทร 2520 : 40) ทำการศึกษาเรื่อง "การสำรวจทัศนคติของบุคคลในครอบครัวที่มีต่อยาเสพติดและผู้ติดยาเสพติด" โดยศึกษาโครงสร้างของครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยย่อยที่สุดของสังคมสิ่งแวดล้อม โดยเลือกตัวอย่างครอบครัวผู้ติดยาที่ติดยาได้ตั้งแต่สามเดือนขึ้นไป และติดยาได้ต่ำกว่าสามเดือนลงมา ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างทางครอบครัวทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันคือ กลุ่มที่ติดยาได้ตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปมีโครงสร้างทางครอบครัวมั่นคงกว่ามีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดดีกว่า มีความสัมพันธ์กับผู้ป่วยมากกว่า มีทัศนคติยอมรับการโทษยา และผู้เสพยาเสพติดมากกว่า

จิตรา เผ่าทรัพย์ (จิตรา เผ่าทรัพย์ 2520 : 92 - 94) ใ้ทำการศึกษา เรื่องการศึกษาทัศนคติของ เด็กวัยรุ่นที่ศึกษา เสพติคที่มีต่อการ อบรม เลี้ยงดูของบิดามารดา พบว่า กลุ่มที่ศึกษาส่วนใหญ่อายุ 18 - 20 ปี อยู่ในชั้นมัธยมศึกษา เป็นส่วนใหญ่ กลุ่มที่บิดามารดา มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะศึกษามาก พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการศึกษา เสพติค แม่บิดามารดาจะมีความแตกต่างกันทางด้าน เศรษฐกิจและสังคม สถานภาพสมรส อาชีพ ยกเว้นกลุ่มที่ใ้รับการอบรม เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยที่บิดามีฐานะทาง เศรษฐกิจสังคมต่างกันจะมีทัศนคติต่อการอบรม เลี้ยงดูต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ปราณีต ปิยสิริานนท์ และ พัทนี เทียนสุวรรณ (ปราณีต ปิยสิริานนท์ และ พัทนี เทียนสุวรรณ 2519 : 24 - 38) ใ้ศึกษาปัญหาการติดยา เสพติคใ้โทษของ เด็กและ เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลาง พบว่า เป็นชายร้อยละ 89.22 อยู่ในช่วงอายุ 14 - 18 ปี มากที่สุด ส่วนใหญ่มีสติปัญญาระดับปานกลาง และมักมีปัญหากทางครอบครัว

ฝน แสงสิงแก้ว (ฝน แสงสิงแก้ว 2521 : 165 - 169) ใ้ทำการสำรวจ นักเรียนไทยศึกษา โดยทำการสำรวจนักเรียนระดับ ม.ศ.2 - 5 และในระดับวิทยาลัย เทคนิก ชั้นปีที่ 1 - 4 พบว่าปีการใ้ช้ยาในหมู่นักเรียนตั้งแต่ระดับ ม.ศ.2 เป็นต้นไป และ จำนวนผู้ใ้ช้ยาเสพติคจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในอัตราปกติไปจนตลอดถึง ม.ศ.5 สำหรับ นักเรียนในระดับวิทยาลัย การใ้ช้ยาเพิ่มขึ้นในอัตราสูงตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ไปจนถึงชั้นปีที่ 4 ในกลุ่มนี้มีการใ้ช้ยาแอมเฟตตามิน บาร์บิทูเรท และยาหลอนประสาทมากกว่ากลุ่มชั้นมัธยมศึกษา การใ้ช้กัญชา เริ่มตั้งแต่ ม.ศ.2 และเพิ่มขึ้นเมื่อระดับชั้นสูงขึ้น การใ้ช้ยาใ้ปีส่วนเกี่ยวข้องกับ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว นักเรียนชายใ้ช้ยากว่านักเรียนหญิง ส่วนใ้ช้ใหม่ไม่ได้พักอยู่กับ ผู้ปกครองและส่วนใหญ่ใ้ช้ยามาจากเพื่อน ๆ

สุชาติ บัณฑิตกุล (สุชาติ บัณฑิตกุล 2519 : 85 - 87) ใ้ทำการศึกษา เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่ติดยา เสพติคใ้โทษ ในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กจากภาคต่าง ๆ ของประเทศ จำนวน 106 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาใ้จจัยและอันคัมที่ทำให้เด็กและ เยาวชนติดยา เสพติคใ้โทษ รวมทั้งการศึกษาถึงความแตกต่างของสาร เสพติคใ้โทษของ

เด็กและเยาวชนตามภาคต่าง ๆ ของประเทศ ผลของการวิจัยพบว่ร้อยละ 6 ของประชากร ในสถานพินิจ เด็กและเยาวชนที่ติดสารเสพติดจะมีอายุระหว่าง 15 ถึง 18 ปี สำหรับสิ่งที่ผู้ติด สารเสพติดปรารถนามากที่สุดคือ ความรักจากพ่อแม่ รองลงมาคือการศึกษาและพบว่าผู้ติดสาร เสพติดมีความสนใจในค่านิยมที่น้อยที่สุด นอกจากนี้การวิจัยพบว่า ภาคกลาง เป็นภาคที่มีผู้ ติดสารเสพติดมากที่สุด โดยเฉพาะผิงขาว ส่วนภาคเหนือมีผู้ติดสารเสพติดน้อยที่สุด ทั้งนี้จาก การเปิดเผยของสำนักงานส่งเสริมเยาวชนกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ร่วมงานโครงการติดตาม ผล เยาวชน ผู้ติดสาร เสพติดร่วมกับแผนกจิตเวชโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เปิดเผยว่าจำนวน ผู้มาขอรับการรักษากการติดสาร เสพติด ณ โรงพยาบาลแห่งนี้เพิ่มขึ้นประมาณสามเท่าตัวในระยะ เวลาหนึ่งปี คือจำนวน 1,528 รายในปี 2516 เพิ่มขึ้นเป็น 4,627 รายในปี 2517 และ ร้อยละ 65 ของผู้ป่วย เป็น เยาวชนและ เยาวชนกลุ่มที่ติดยามากที่สุด เป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 16 - 20 ปี ซึ่งมีถึงร้อยละ 57 ของเยาวชนทั้งหมด รองลงมาคือกลุ่มอายุ 21 - 25 ปี มีร้อยละ 31 นอกนั้นเป็นอายุ 5 - 16 ปี และส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยเรียนระดับ ป.ศ. 1 - 3 ซึ่งมีถึงร้อยละ 42 ระดับอาชีวศึกษา มีร้อยละ 28 สำหรับ ป.ศ. 1 ถึง ป.ศ. 7 มีร้อยละ 23 และ ระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมีน้อย คือมีร้อยละ 1 - 2 เท่านั้น (บำรุง สุขพรรณ 2519 : 21 - 22)

นอกจากนี้จากการรายงานการ เก็บข้อมูลชั้นพื้นฐานของนักเรียนและนักศึกษาที่ต้องติด สาร เสพติดของกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา แสดงว่า

พ.ศ. 2518 นักเรียนและนักศึกษาที่ต้องติดสารเสพติด 129 คน กำลังเรียนอยู่ชั้น บัณฑิตศึกษาคอนตัน (ป.ศ. 1 - 3) 77 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7

พ.ศ. 2519 นักเรียนและนักศึกษาที่ต้องติดสารเสพติด 146 คน กำลังเรียนอยู่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 81 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5

พ.ศ. 2520 ปีนักเรียนและนักศึกษาต้องติดสารเสพติด 74 คน กำลังเรียนอยู่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 33 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 (กรมพลศึกษา 2521 : 7)

จากสถิติที่เกี่ยวกับการสารเสพติดต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาการติดยาเสพติดในปัจจุบันเกิดขึ้นกับเด็กวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับหลักการพัฒนาของ เด็กวัยรุ่นที่นักจิตวิทยาทั้งหลาย ได้ศึกษาวิจัยไว้ว่าวัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงมากทั้งในค่านร่างกายและจิตใจ เด็กที่พื้นฐานไม่ดีตั้งแต่วัยเด็กก็สามารถประพฤติชั่วไปเลยในช่วงนี้ หรือเด็กที่ขาดการเอาใจใส่ในช่วงนี้ก็อาจหันเหไปผิดทางบ้าง เนื่องจากขาดผู้คอยให้คำปรึกษาอยู่ใกล้ ๆ (กรมพลศึกษา 2521 : 25)

การแก้ปัญหาสารเสพติดกับเด็กวัยนี้ ผู้ที่ประสบพบมากได้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู โดยเฉพาะครูควรให้ความรู้และข่าวสาร เกี่ยวกับสารเสพติดที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับวัยของเด็ก (จรัส สุวรรณเวลา จิตร สิทธิอมร และ วิชัย โปษยะจินดา 2521 : 16) ครูควรร่วมมือกับสถานศึกษาในการให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดแก่นักเรียน การให้ความรู้แก่เด็กในเรื่องนี้มีหลายวิธี แต่วิธีหนึ่งที่ดี และมีประสิทธิภาพสูงคือการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เช่น เอกสาร วารสาร สไลด์ เทป ภาพยนตร์ ฯลฯ เป็นตัวกลางในการให้ความรู้ถึงกลาวัแก่นักเรียน เพราะสื่อการสอนต่าง ๆ สามารถสนองการรับรู้ทางประสาทสัมผัสทั้งห้าได้เป็นอย่างดีคือ ประสาททางตาจะรับรู้ได้มากที่สุดและความรู้จะคงอยู่ในนานที่สุดถึง 75 % รองลงมาได้แก่ ทางหู 13 % ทางกายสัมผัส 6 % ทางจมูก 3 % และทางลิ้น 3 % (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ 2521 : 121 - 122)

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับปัญหาสารเสพติด

พอลสัน (Paulson, 1971, 5455 - 56B) ได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 164 คน และกำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยชุมชนรัฐนิวยอร์ก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับสารเสพติดให้โทษ เหตุผลและพฤติกรรมในการเสพยาเสพติด แรงจูงใจเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลว ตลอดจนการเห็นคุณค่าของตนเองในการวิจัย พบว่าร้อยละ 38 ของกลุ่มตัวอย่างเคยใช้สารเสพติด และร้อยละ 70 ยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน สำหรับสารเสพติดที่เิมมากที่สุดได้แก่ สารประเภทยาหลอนประสาท (Hallucinogen) แอมเฟตามีน (Amphetamino) บาร์บิทูเรท (Barbiturates) มีถึงร้อยละ 61 ที่เริ่มสูบบุหรี่ ในระดับมัธยมศึกษา จากคำตอบนี้ชี้

ให้เห็นว่าผู้ที่กำลังเริ่มจะใช้สารเสพติดชนิดอื่น ๆ นอกจากกัญชามีอยู่ถึงร้อยละ 50 และส่วนที่ระบุว่า "เพื่อน" เป็นแหล่งสำคัญที่ไปมาซึ่งสารเสพติดถึงร้อยละ 77

วิลลิ่งเจอร์ (Willinger, 1971, 4350 - 51B) ได้ทำการศึกษาถึงการต่อต้านบทบาททางสังคมและการชอบกระทำพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการเร้าอารมณ์แปลก ๆ ใหม่ๆ (Sensational Seeking Behavior) ของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดโดยอาศัยสมมุติฐานของนาธาน แอดเลอร์ (Nathan Adler) ซึ่งมีความเชื่อว่าพวกที่ติดยาเสพติดมักมีลักษณะเป็นพวกต่อต้านและไม่ยอมรับบทบาทและคุณค่าทางสังคม (Antinomian) โดยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด และวัยรุ่นที่ไม่ติดยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นชนชั้นกลาง ระดับสูง และเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่จะสูบกัญชาแอมเฟตตามีนและบาร์บิทูเรท ผลของการวิจัยจากการเปรียบเทียบที่แยกกลุ่มวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด และกลุ่มที่ควบคุม นั้นได้สนับสนุนสมมุติฐานของ นาธาน แอดเลอร์ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้ที่ติดยาเสพติด ยิ่งนานเท่าใดก็จะแสดงความแตกต่างในเรื่องการต่อต้าน บทบาททางสังคมและการกระทำพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเร้าอารมณ์มากกว่าผู้ที่ติดยาเสพติด ในการวิจัยของ พอลสัน และ วิลลิ่งเจอร์ ผู้วิจัยทั้งสองมีความเห็นเหมือนกันคือ ทั้งผู้ติดยาเสพติดในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัย ปีการใช้สารเสพติดชนิดต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน คือ จะใช้ทั้งกัญชาและแอมเฟตตามีนและบาร์บิทูเรท

การวิจัยของ เวอจิลโล (Carmela Louise Virgillo, 1971, 2323 - A) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับยาและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อการใช้ยาช่วยการใช้โปรแกรมการศึกษาสู่ชีวิตและโปรแกรมแบบบรรยาย - อภิปรายปัญหา ผลพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้านความรู้แต่ได้พบการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในโปรแกรมแบบบรรยายอภิปรายปัญหามากกว่าโปรแกรมสุขวิทยาอย่างมีนัยสำคัญ

ในการวิจัยของ บราวน์ (Brown, 1972, 3752 - 53A) เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อสารเสพติด ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อสารเสพติดและความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดของนักเรียนเกรด 5 ถึง เกรด 12 ในโรงเรียนประจำตำบล

ใกล้ ๆ กับเมืองดัลลาส รัฐเท็กซัส (Dallas, Texas) ได้ทำการวัดทัศนคติที่มีต่อผู้หญิง สุรากัญญา แอล.เอส.ดี. เฮโรฮีน และเมททิน โดยการใช้มาตราวัดแบบดิฟเฟอเรนเชียล (Semantic Differential Scale) ประเมินค่าคุณศัพท์จำนวน 12 คำแบบสองขั้ว บนมาตราห้าของ และใช้แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบมีจำนวน 31 ข้อ ในการวิเคราะห์หาค่าของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง บรรณาน ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนและหาสหสัมพันธ์แบบ เพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (Pearson's Product Moment Correlation) ระหว่างทัศนคติที่มีต่อสารเสพติดและความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีทัศนคติที่คัดค้านมากกว่านักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่มที่มีต่อกัญญา และ แอล.เอส.ดี. ส่วนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติที่คัดค้านกัญญา และ แอล.เอส.ดี. กว่านักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อได้เปรียบเทียบกันระหว่าง เฮโรฮีนและ เมททินพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในทัศนคติระหว่างระดับชั้นต่าง ๆ แต่เมื่อเปรียบเทียบกันในแต่ละระดับชั้น พบว่านักเรียนมีแนวโน้มในทัศนคติเป็นไปในทางลบต่อ แอล.เอส.ดี. เฮโรฮีน และเมททิน มากกว่าผู้หญิง สุรา และกัญญา

เฮิร์ล (Herl, David. 1971 : 561) ได้ศึกษาลักษณะในค่านิยมความต้องการสิ่งเร้าอารมณ์แปลกใหม่ของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด โดยศึกษาถึงลักษณะสังคมที่วัยรุ่นอยู่และลักษณะทางจิตจิตใจของวัยรุ่นและเยาวชนที่ติดยาเสพติดให้โทษ วัยรุ่นปกติและวัยรุ่นที่มารับการรักษาทางจิต โดยมีกรวัดผลแบบรายงานตนเองและสร้างแบบทดสอบวัดสภาพแวดล้อมและบุคลิกภาพของ เด็กวัยรุ่นที่ต้องพึ่งยา ผลปรากฏว่าในค่านิยมความต้องการสิ่งเร้าอารมณ์แปลกใหม่ คะแนนของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้โทษสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่าพวกที่ติดยาเสพติดให้โทษต้องการสิ่งเร้าอารมณ์มากกว่าพวกที่ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ และผู้ป่วยทางจิต

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปลดปล่อยกับนักเรียนที่เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะจับ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่อสิ่ง เสพติให้โทษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปลดปล่อยกับนักเรียนที่เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะจับมีทัศนคติต่อสิ่ง เสพติให้โทษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษา

มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา
3. การดำเนินการศึกษา
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนแม่จันวิทยาคม อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 60 คน โดยการคัดเลือกจากจำนวนนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ทั้งหมดด้วยวิธีจับคู่ โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติเป็นเกณฑ์

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. นำแบบสอบถามวัดทัศนคติ เรื่องสิ่งเสียดสีให้โทษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนชายทั้งหมดในชั้น ม.2 แล้วนำคะแนนที่ได้มาทำให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเหมือนกัน (Equate group) ทำโดยการจับคู่ตัวอย่าง (อนันต์ ตรีโสภา 2521 : 148)
2. จัดแบ่งกลุ่มตัวอย่างใหม่ ก็จะได้นักเรียนชายทั้งสองกลุ่มดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	วิธี เสนอสา	จำนวนนักเรียน
กลุ่มทดลอง 1	ในจำแนบรอบ	30
กลุ่มทดลอง 2	ในลักษณะขู	30
		60

เพื่อได้กำหนดกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 แล้ว ได้ทำการทดสอบก่อนการ เรียน (Pre-test) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เพื่อ วัดความรู้พื้นฐานในเนื้อหาที่จะเรียน

2. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา

- 2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน
- 2.2 แบบสอบถามว่าทัศนคติต่อสิ่ง เสพติกาให้โทษ
- 2.3 สไลด์เทปเกี่ยวกับสิ่ง เสพติกาให้โทษ

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบทดสอบการ เขียนข้อสอบและการวิเคราะห์ ข้อสอบจากหนังสือวิธีการสร้างแบบทดสอบและกระบวนการต่าง ๆ ในการวัดผลการศึกษาต่าง ๆ เช่น เทคนิคการวัดผล (ชวาล แพรัตกุล 2518 : 84 - 243) การพัฒนาการทดสอบ (อนันต์ ศรีโสภณ 2515 : 1 - 156) และเทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพรัตกุล 2520 : 1 - 402)

2. ศึกษาจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ตามเนื้อหา
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) ทำตัวเลือกโดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร
4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 100 คน
5. นำแบบทดสอบที่นักเรียนทำมาแล้วมาตรวจให้คะแนนโดยให้คะแนนข้อที่ถูกต้องข้อละ 1 คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์ เซนต์กลุ่มสูง - 27 เปอร์ เซนต์กลุ่มต่ำ และใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เทา ฟาน (Fan, 1952 : 6 - 32) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป
6. นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วมาตรวจสอบกว่าใดข้อต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาครอบคลุมหลักสูตรหรือไม่ ถ้ายังไม่ได้ครบก็ออกเพิ่มเต็มจนครบแล้วนำไปหาจากความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-21 (Kuder Richardson 21)
7. ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษปรากฏว่าได้แบบทดสอบที่ต้องการใช้จริงจำนวน 50 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแต่ละข้อมสลงไว้ในภาคผนวก ก.
8. หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษโดยใช้สูตร KR-21 (Kuder Richardson 21) ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6663
9. หากค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาในเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษ โดยสร้างข้อทดสอบให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตรและให้ตรงตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เพื่อให้ข้อทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

2.2 แบบสอบถามวัดทัศนคติ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษขึ้นตามแบบการสำรวจมาตรฐานวิธีการของ คี เคิร์ต

ซึ่งมีวิธีการดังนี้ (พจน ๑๕๒๖ : ๕๓ - ๕๕)

1. ศึกษาทบทวน เอกสารรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษ
2. กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับ โดยกำหนดข้อความที่สอบถามเกี่ยวกับความนึกเห็น ทัศนคติของผู้ตอบ ลักษณะของข้อความที่สอบถามจะมีทั้งข้อความในเชิงนิมิต และนิเสธ โดยให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามที่จะขอแล้วชี้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องใดช่องหนึ่งในหัวข้อ
4. เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามตรวจแก้ไข เพื่อปรับปรุงก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อสิ่งเสพติดให้โทษ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. หลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดที่วิเศษหาย		✓			
2. การสูบบุหรี่ทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม				✓	

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
สามัคคีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 100 คน

6. นำแบบสอบถามที่นักเรียนทำแล้ว มาตราจีให้คะแนนความเหมาะสมดังนี้
การให้คะแนนแต่ละข้อกำหนดน้ำหนักของตัวเลือกในช่องต่าง ๆ มีน้ำหนักเป็น 5 4

3 2 1

ถ้าข้อความนั้น เป็นไปในเชิงนิมาม หรือเชิงบวก (Positive) การให้คะแนนจะเป็น
ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
เฉย ๆ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

ถ้าข้อความ เป็นไปในเชิงนิเสธหรือเชิงลบ (Nogative) การให้คะแนนจะเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
เฉย ๆ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน

7. นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์

7.1 หากค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อสิ่ง เสพติดให้โทษ เป็น
รายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือ มีค่าที่
(t - test) เท่ากับ 2.000 ขึ้นไป ปรากฏว่าได้แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อสิ่ง เสพติดให้โทษ
จำนวน 20 ข้อ จึงมีรายละเอียดในภาคผนวก ก.

7.2 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อสิ่ง เสพคดีให้โทษก่ายก่า สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นแบบแอลฟา (Coefficient Alpha) ของ ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) ผลปรากฏว่าแบบสอบถามนี้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6736

2.3 สร้างสไลด์เพป

เมื่อได้เลือกเนื้อหาและศึกษารายละเอียดแล้ว ผู้วิจัย ได้นำเนื้อหาวิชาที่ได้อัดเลือก แล้ว นำมาสร้าง เป็นสไลด์เพป ซึ่งปีชั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมาย เจริญพฤติกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2)
2. นำเนื้อหามาเขียนคำขวัญเรื่อง (Story Board) และจัดทำบท (Script) ตามจุดมุ่งหมาย เจริญพฤติกรรม
3. ออกแบบต้นฉบับ (Art Work) ตามบท (Script) และจัดการถ่ายทำ เป็นสไลด์ชุด นภาพและคำบรรยายไปทดลองกับนักเรียนที่ละภาพ บันทึกผลที่จะต้องแก้ไข ปรับปรุงและนำไปแก้ไขให้สมบูรณ์
4. บันทึกเสียงคำบรรยายลง เพปตามบท (Script) ของแต่ละเรื่อง
เนื้อหาที่ใช้ในการทาสไลด์ ได้แก่ เนื้อหา เรื่องสิ่ง เสพคดีให้โทษ ในวิชาสุขศึกษาชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.2) มีขั้นตอนในการเลือกและกำหนดเนื้อหา ดังนี้
 1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาสุขศึกษา
 2. ศึกษา เนื้อหาวิชา เรื่องสิ่ง เสพคดีให้โทษชั้น ม.2
 3. ศึกษาคุณค่าจากแหล่งวิชาการต่าง ๆ ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสิ่ง เสพคดีให้โทษ เพื่อเสริมเนื้อหาจากบทเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ
 4. จากเนื้อหาที่ศึกษาค้นคว้า นำมากำหนดจุดมุ่งหมาย เจริญพฤติกรรม เป็นข้อ ๆ เพื่อกำหนดภาพและเนื้อหาในบทสไลด์

5. นานี้เนื้อหาวิเคราะห์แบ่งแยกเนื้อหาและภาพใหม่ลักษณะปลอมและลักษณะชู

6. นานี้เนื้อหาที่แบ่งแยกแล้วไปบันทึกเสียงลง เทปแบบตลับ (Cassette -

tape)

7. นานี้ข้อความที่มีลักษณะปลอมและลักษณะชู ก็จัดเลือกเฉพาะข้อความที่สามารถสร้างภาพไต่ทั้งภาพลักษณะปลอมและลักษณะชู และนำข้อความดังกล่าวนี้ไปทดสอบความรู้สึกที่มีต่อข้อความว่าเป็นลักษณะปลอมหรือลักษณะชูกับนักเรียน โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าความรู้สึกที่มีต่อข้อความ ซึ่งคัดแปลงมาจาก คีแกิร์ต (อนันต์ ตรีโสภา 2520 : 222 - 223)

ตัวอย่างแบบทดสอบความรู้สึกที่มีต่อข้อความ

1. ไม่ติดสิ่ง เสพติดชีวิต เป็นสุข
2. ติดสิ่ง เสพติดชีวิต เป็นทุกข์
3. ละเว้นสิ่ง เสพติด เศรษฐกิจเจริญ
4. ติดสิ่ง เสพติด เศรษฐกิจตกต่ำ

							ปลอม
							ชู
-3	-2	-1	0	+1	+2	+3	

โดยมีกาชี้แจงในการทำแบบทดสอบดังนี้

ถ้านักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วรู้สึกว่า

เกิดความท้อแท้ เหว่วใจมากที่สุด (ขุ่นมากที่สุด) จงทำเครื่องหมายในช่อง -3

เกิดความท้อแท้ เหว่วใจปานกลาง (ขุ่นปานกลาง) จงทำเครื่องหมายในช่อง -2

เกิดความท้อแท้ เศร้าใจเล็กน้อย (ขุ่นเล็กน้อย) จงหาเครื่องหมาย -1
 รู้สึกเฉย ๆ เป็นกลาง ๆ ไม่ขุ่นไม่ปลอบ จงหาเครื่องหมายในช่อง 0
 เกิดความรู้สึกปลอบใจ และให้กำลังใจเล็กน้อย จงหาเครื่องหมายในช่อง +1
 เกิดความรู้สึกปลอบใจและให้กำลังใจปานกลาง จงหาเครื่องหมายในช่อง +2
 เกิดความรู้สึกปลอบใจและให้กำลังใจมากที่สุด จงหาเครื่องหมายในช่อง +3
 เสร็จแล้วนำข้อความมาคั่นเค็อก เฉพาะข้อความที่นักเรียนเลือกให้ค่าความรู้สึกปลอบ
 ปานกลางและปลอบมากที่สุด และค่าความรู้สึกขุ่นปานกลาง และขุ่นมากที่สุด โดยเค็อกข้อความ
 ที่ตรงกันไปต่ำกว่ารอยละ 80

8. นภาพที่สร้างขึ้นไปทดสอบความรู้สึกว่าภาพที่สร้างขึ้นงานั้น เป็นภาพที่มี
 ลักษณะปลอบหรือลักษณะขุ่น ตามความรู้สึกของนักเรียนจริง ๆ โดยทดสอบกับนักเรียนโรงเรียน
 แม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ จำนวน 40 คน ซึ่งเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำค่าที่นักเรียน
 เลือกภาพว่า เป็นลักษณะปลอบหรือลักษณะขุ่นมาวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์จากภาพที่นักเรียนเลือก
 ตรงกันไม่ต่ำกว่ารอยละ 90 เป็นภาพที่นำมาสร้าง เป็นภาพสไลด์ที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

ตัวอย่างแบบทดสอบอารมณ์จากภาพ

ภาพที่	มีลักษณะปลอบ	มีลักษณะขุ่น
1		
2		
3		
4		

9. ผู้วิจัยไคนาสไลด์ที่สร้างเสร็จสมบูรณ์แล้วทั้งสองแบบไปทดสอบการยอมรับคุณภาพของเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (บ.2) โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม อาเภอเมือง จังหวัดเชียงราย โดยการฉายสไลด์เทปใหญ่แล้วตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นภายหลังจากที่ได้ดูสไลด์เทปจบเรื่องแล้ว

แบบสอบถามมีลักษณะ เป็นข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของสไลด์ เทป คำานเนื้อหาสาระ ความเหมาะสมระหว่างภาพกับเนื้อหา เทคนิคการถ่ายภาพ เทคนิคการบันทึกเสียง เทคนิคการบรรยาย โดยให้ผู้เลือกตอบลงในช่องความเห็น ดังมีรายละเอียดในภาคผนวก ก.

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามพิจารณา ดังนี้

ดีมาก	ให้	5	คะแนน
ดี	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พอใช้	ให้	2	คะแนน
ยังใช้ไม่ได้	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การยอมรับคุณภาพของเครื่องมือ จะพิจารณาจากข้อคำถามแต่ละข้อ ข้อใดได้คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 60 ขึ้นไป จึงจะยอมรับและคะแนนรวมของสไลด์ เทป แต่ละชุดจะต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 จึงจะยอมรับว่ามีคุณภาพพอที่จะนำไปใช้ในการทดลองได้

10. ผลการทดสอบการยอมรับคุณภาพของ เครื่องมือ

10.1 สไลด์-เทป ชุดที่ 1 ลักษณะปกอบ ปรากฏว่าได้คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 68.24

10.2 สไลด์-เทป ชุดที่ 2 ลักษณะชุด ปรากฏว่าได้คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 67.52

ผลซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงสามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

3. การดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Pre-test - Post-test Design (อินันต์ ศรีโสภกา 2521 : 143 - 156) ดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
(R) E ₁	T ₁ E ₁	X ₁	T ₂ E ₁
(R) E ₂	T ₁ E ₂	X ₂	T ₂ E ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

- X₁ แทน การเรียนโดยวิธีเสนอสารในลักษณะปลอม
- X₂ แทน การเรียนโดยวิธีเสนอสารในลักษณะจริง
- E₁ แทน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นกลุ่มทดลองหนึ่ง
- E₂ แทน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นกลุ่มทดลองสอง
- T₁ แทน การสอบก่อนการทดลอง
- T₂ แทน การสอบหลังการทดลอง
- (R) แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

ขั้นตอนในการทดลองมีขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ คือ สไลด์-เทป ให้พร้อมที่จะทำการทดลอง
2. ดำเนินการทดลองโดยแต่ละกลุ่มจะใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละห้าคาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้นห้าวัน วันละหนึ่งคาบ

3. เมื่อทดลอง เสรีใจในแต่ละความแล้วทำการทดสอบว่าผลลัพธ์ทางการ เรียนทันที โดยให้แบบทดสอบชุดเดิม
4. เมื่อทดลอง เสรีใจหาค่าความแล้วทำการวัดทัศนคติต่อสิ่ง เสพติให้โทษทันที โดยให้แบบสอบถามชุดเดิม
5. นำผลจากแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อ ทดสอบสมมุติฐาน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (Ferguson. 1971 : 45)

- 1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนจำนวนจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

- เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียน

- 1.2 ค่าความแปรปรวนจำนวนจากสูตร (Ferguson. 1971 . 62)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

- เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.3 หากค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดทัศนคติเป็นรายชื่อ คำนวณจาก
สูตร t - test (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2525 : 119)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

โดยมี df = $n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ t แทน อำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ

\bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายชื่อในกลุ่มสูง

\bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายชื่อในกลุ่มต่ำ

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็นรายชื่อในกลุ่มสูง

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็นรายชื่อในกลุ่มต่ำ

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

1.4 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร โครนบาช์ เอ็ลฟา

(Coefficient Alpha) (Cronbach, 1970 . 161)

$$\alpha_k = \frac{k}{k - 1} \left[1 - \frac{\sum S_{x1}^2}{S_{xt}^2} \right]$$

เมื่อ α_k แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

S_{xt}^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งหมด

$\sum \frac{s^2}{x_1}$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

1.5 หากค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32)

1.6 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนวณจาก สูตร KR - 21 (Kuder Richardson 21) (Ferguson 1971 . 368)

$$r_{tt} = \frac{r}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{X}(n-\bar{X})}{ns^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด
 \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม คำนวณ จากสูตร t - test แบบ Independent Sample (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2525 : 119)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

โดยมี $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
\bar{x}_1, \bar{x}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่หนึ่ง และกลุ่มที่สอง ตามลำดับ
s_1^2, s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่หนึ่ง และกลุ่มที่สอง ตามลำดับ
n_1, n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มที่หนึ่ง และกลุ่มที่สอง ตามลำดับ

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลองภายในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent Sample (ฐตรี วงศ์รัตน์ 2525 : 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

โดยมี $df = n - 1$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
$\sum D$	แทน	ผลรวมของค่าความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนคู่ของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
df	แทน	ความ เป็นอิสระที่คะแนนจะ เปลี่ยนแปร ไป
t	แทน	อัตราส่วนนัยสำคัญทางสถิติ
α	แทน	ระดับความนัยสำคัญทางสถิติ
ED	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอตามลำดับขั้นดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง สิ่ง เศรษฐกิจให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง ก่อนการ เรียน
2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง สิ่ง เศรษฐกิจให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลัง การ เรียน
3. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่ง เศรษฐกิจให้โทษระหว่าง กลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการ เรียน

4. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง

5. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง

1. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง ก่อนการเรียน

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง ก่อนการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t
กลุ่มทดลองหนึ่ง	30	26.73	26.40	0.5357
กลุ่มทดลองสอง	30	26.13	15.91	

$$\alpha .05 \quad df 58 \quad t = 2.000$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือก่อนการทดลอง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ ระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการเรียน

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t
กลุ่มทดลองหนึ่ง	30	36	29.65	-1.349
กลุ่มทดลองสอง	30	37.66	20.91	

$$\alpha .05 \quad df 58 \quad t = 2.000$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษของนักเรียน กลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนที่เรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษจากการ เสนอสารในลักษณะปอดและลักษณะขู บี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการเรียน

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง หลังการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t
กลุ่มทดลองหนึ่ง	30	84.20	64.78	-1.0432
กลุ่มทดลองสอง	30	86.13	50.18	

$\alpha .05$

df 58

t = 2.000

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่าคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษของนักเรียนกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนักเรียนที่เรียนเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษ จากการเสนอสารในลักษณะปลอมและลักษณะจริง มีทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในกลุ่มทดลองหนึ่งและกลุ่มทดลองสอง

กลุ่มตัวอย่าง	เวลาที่ทดสอบ	N	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	t
กลุ่มทดลองหนึ่ง	ก่อนการ เรียน	30	278	2,916	77,284	14.82*
	หลังการ เรียน	30				
กลุ่มทดลองสอง	ก่อนการ เรียน	30	346	4,544	119,716	14.46*
	หลังการ เรียน	30				

$$\alpha .05 \quad df 29 \quad t = 2.045$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 6 แสดงว่า

คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนในกลุ่มทดลองหนึ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนจากการเสนอสารในลักษณะปลอม จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ในกลุ่มทดลองสอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนจากการเสนอสารในลักษณะจริงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

5. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษ จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง

กลุ่มตัวอย่าง	เวลาที่ทดสอบ	N	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	t
กลุ่มทดลองหนึ่ง	ก่อนการ เรียน	30	81	2,507	6,561	1.664
	หลังการ เรียน	30				
กลุ่มทดลองสอง	ก่อนการ เรียน	30	140	3,295	19,600	2.67e*
	หลังการ เรียน	30				

$$\alpha .05 \quad df 29 \quad t = 2.045$$

*เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 แสดงว่า

คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในกลุ่มทดลองหนึ่ง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนที่เรียนจากการ เสนอสารในลักษณะปลอม มีคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษใกล้เคียงกัน

คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในกลุ่มทดลองสอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนที่เรียนจากการ เสนอสารในลักษณะผู้มีคะแนนทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการทดลอง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและทัศนคติคือ สิ่ง เสพติให้โทษ จากการ เสนอสารในลักษณะปดอบและลักษณะชู โยยใช้สไลด์-เทป ซึ่งพอ จะสรุปขั้นและผลการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของ การศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนที่ เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปดอบและลักษณะชู
2. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบทัศนคติของนักเรียนที่ เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะ ปดอบและลักษณะชู

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปดอบกับนักเรียนที่ เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะชู มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่อสิ่ง เสพติให้โทษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปดอบกับนักเรียนที่ เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะชู มีทัศนคติต่อสิ่ง เสพติให้โทษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (บ.2) ปีการศึกษา 2526 โรงเรียน แม่จันวิทยาคม อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 60 คน แบ่ง เป็นกลุ่มทดลองหนึ่ง

จำนวน 30 คน และกลุ่มทดลองสอง จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดทำตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

2.2 แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดของ ลิกเคิร์ต (Likert Type Scale) จำนวน 20 ข้อ

2.3 สไลด์-เทป ประกอบคำอุปกรณดังนี้

2.3.1 ภาพสไลด์สีขนาด 2"x 2" เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็นห้าตอน เพื่อให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการทดลอง

2.3.2 คำบรรยายประกอบสไลด์สองชุด โดยบันทึกเสียงลงในคassetเทป

2.3.3 เครื่องฉายสไลด์หนึ่ง เครื่อง

2.3.4 เครื่อง เทปบันทึกเสียงหนึ่ง เครื่อง

2.3.5 จอรับภาพหนึ่งจอ

3. การดำเนินการทดลอง ในการดำเนินการทดลองมีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 การทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการวิเคราะห์แล้ว

3.2 ดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองหนึ่ง เรียนด้วยวิธีการเสนอสารในลักษณะปดอบ และให้นักกลุ่มทดลองสอง เรียนด้วยวิธีการเสนอสารในลักษณะชู

3.3 หลังจากแต่ละกลุ่มเรียนจบในแต่ละคาบแล้ว จะทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทันทีโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

3.4 หลังจากทดลองเสร็จหมดทุกคาบ ในแต่ละกลุ่มแล้วจะทำการวัดทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษทันที โดยใช้แบบสอบถามชุดเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับขั้นดังนี้

1. หาคะแนนเฉลี่ยโดยการนำคะแนนจากการทดสอบมาหาคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นพื้นฐานในการคำนวณหาค่าอื่น ๆ
2. หาค่าความแปรปรวนเพื่อดูการกระจายของคะแนน
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง โดยใช้ t -test แบบ Independent-Sample
4. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภายในกลุ่มเดียวกัน โดยใช้ t -test แบบ Dependent - Sample

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับสมมุติฐานดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปลอมกับนักเรียนที่เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะจริง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ทักษะคิดของนักเรียนที่เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะปลอมกับนักเรียนที่เรียนจากวิธีการ เสนอสารในลักษณะจริงมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่ง เสพติโคให้โทษ จากการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่ง เสพติโคให้โทษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 การทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามสร้างภาพและคำบรรยายให้เป็นภาพที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจได้ง่าย รวมทั้งคำบรรยายก็ได้ถ่วงถ่วงให้เป็นภาษาที่ฟังง่ายจึงง่ายต่อการเข้าใจ ค่าย เหตุที่สโลค-เทป มีความสมบูรณ์ มีการจัดขั้นตอนในการสื่อความหมายก็อยู่แล้วภายในตัวของมันเอง จึงเป็นสิ่งช่วยเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจความหมายของภาพและคำบรรยายได้ก็เหมือนกันทั้งสองกลุ่ม ค่าย เหตุนี้จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่ง เสพติคให้โทษ ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่าง เห็น ใจชัด

1.2 เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีน้อยคือ มีเพียง เรื่องเดียว แต่ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นห้าตอน เป็นเรื่องที่ย่อย ไม่ซับซ้อน และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองก็น้อย จึงทำให้ผลการเปรียบเทียบไม่ซับซ้อน คือ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ไม่แตกต่างกัน

2. ทศนคติต่อสิ่ง เสพติคให้โทษ

ทศนคติต่อสิ่ง เสพติคให้โทษ จากการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองหนึ่ง และกลุ่มทดลองสอง มีทศนคติต่อสิ่ง เสพติคให้โทษ แตกต่างกันอย่าง ไม่นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นเพราะสาเหตุดังนี้

2.1 การวัดทศนคติเป็นการวัดแบบใช้แบบสอบถาม ผู้ตอบอาจตอบแบบไม่ใช้เหตุผลเท่าที่ควร เนื่องจากผู้ตอบไม่ได้มีความผูกพันหรือมีส่วนใดส่วน ใดเลยกับการตอบแบบสอบถาม ในครั้งนี้ ดังนั้นถ้าใช้วิธีการสัมภาษณ์ให้กระทำ เช่น ถือว่า เป็นวิชาที่จะต้องมีการให้คะแนนให้-ตก ผลที่ได้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้

2.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวนห้าคาบนั้น มีช่วงระยะเวลาที่จำกัด ไม่นาน และทศนคติบางอย่างก็มีความถาวร เพราะได้รับประสบการณ์ที่เข้มข้น จึงทำให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ยาก

ข้อเสนอแนะ

จากที่ได้อภิปรายมานี้ จะเห็นว่าผลของการทดลองที่ไผ่มายัง ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะข้อบกพร่องหลายประการในการทดลอง ซึ่งอาจจะประมวล

เป็นข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่จะทำการศึกษาในเรื่องนี้ต่อไป

1. เนื้อหาของสาร สารที่มีลักษณะปลอมควรจะเป็น เรื่องที่สามารถแจ่มแจ้งถึงรางวัลที่ผู้ทดลองควรจะได้รับอย่างกว้างขวาง และควร เป็นรางวัลที่มีคุณค่าในทางล่อใจสูง ส่วนสารที่มีลักษณะขู ควรจะเป็น เรื่องที่ชี้ให้เห็นถึงความรุนแรง และความเสียหายอย่างมากที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้รับสารนั้นได้ หากไม่เชื่อตามสารที่ชักจูง ฉะนั้น เนื้อหาที่ใส่ควรจะเป็น เรื่องที่มีความสำคัญต่อผู้ถูกชักจูงไ้มากกว่านี้ เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความปลอดภัยส่วนบุคคล เป็นต้น เมื่อเป็นดังกล่าวนี้ จะทำให้สารที่มีลักษณะปลอมและสารที่มีลักษณะขู มีประสิทธิภาพในการชักจูงแตกต่างกันมากยิ่งขึ้น

2. ในการศึกษา เปรียบเทียบโดยใช้วิธีการนี้ ควรให้ช่วง เวลาในการทดลองให้มากขึ้น จะทำให้สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและทัศนคติต่อสิ่ง เสพติให้โทษ ได้แน่นอนยิ่งขึ้น

3. ลักษณะอื่น ๆ ของผู้ที่ถูกชักจูง ควรมีการศึกษาลักษณะอื่น ๆ เช่น ระดับสติปัญญา ลักษณะความภาคภูมิใจในตนเอง ฯลฯ ว่ามีอิทธิพลร่วมกับลักษณะของสารคือ สารปลอม และสารขู ในการ เปลี่ยนทัศนคติของบุคคลอย่างไร

4. ควรจะนำวิธีการทดลองแบบเดียวกันนี้ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอื่นในระดับชั้นเดียวกัน หรือระดับชั้นอื่น หรือไปทดลองกับเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบว่าวิธีการนี้จะเหมาะสมกับนักเรียนระดับใด เนื้อหาวิชาใด มากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

จรัส สุวรรณเวลา จิตร สิทธิอมร และ วิชัย โปษยะจินดา ปัญหาการศึกษาในประเทศไทย

กรุงเทพ : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521

จิตรรา เผ่าทรัพย์ การศึกษาทัศนคติของ เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดา

มารดา ปรินฎานันท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520,

102 หน้า อักสำเนา

จำเนียร ช่วงโชติ จิตวิทยาการรับรู้และเรียนรู้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2519, 267 หน้า

ชวาล แพร์ตกุล เทคนิคการวัดผล อักษรเจริญกิจการพิมพ์ พระนคร 2518, 367 หน้า

เทคนิคการเขียนข้อสอบ พัทธอักษร 2520, 407 หน้า

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ ระบบสื่อการสอน หน้า 38 โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2521

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า

ชูศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 252 หน้า

ดวงเดือน พันธุมนาวิน อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของเด็กวัยรุ่น รายงานการวิจัยอันดับที่

18 โรงพิมพ์คุรุสภา 2518, 136 หน้า

ทัศนาศา โฉมที่ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อันเป็นผลของสารสื่อที่ทำให้เกิดความกลัวและความ

เชื่ออานาจากภายในตน ปรินฎานันท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2518 อักสำเนา

บัวรุ่ง สุขพรรณ ยาเสพติดให้โทษกับเยาวชน หน้า 21 - 22 สามัญศึกษา 7 กรกฎาคม

2519

ปราณีต ปิยสิรานนท์ และ พัทนี เทียนสุวรรณ "การศึกษาการติดยาเสพติดให้โทษของ เด็ก และเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลาง," จิตวิทยาคลินิก 7 : 25 - 37

พฤศจิกายน 2519

พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 210 หน้า

พรพิมล สุขเจริญ อิทธิพลของสารปลอมและสารขู่ ต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในสถานการณ์ ที่เครียด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 77 หน้า

เพ็ญศิริ แก้วเกษร การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้สไลด์เทปแม่เหล็ก ภาพสร้างคำบรรยาย และลำดับเนื้อหาโดยเด็กกับสไลด์เทปแม่เหล็กภาพสร้างคำบรรยาย และจัดลำดับเนื้อหาโดยผู้ใหญ่ ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 136 หน้า อักสำเนา

ฝน แสงสิงแก้ว "การวิจัยสำรวจนักเรียนไทยติดยา," เรื่องของสุขภาพจิต โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2521, 226 หน้า

สุชาติ บัณฑิตกุล การศึกษาเปรียบเทียบเรื่องยาเสพติดให้โทษของ เด็กและเยาวชนใน สถานพินิจและคุ้มครอง เด็กในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 130 หน้า อักสำเนา

สมสิทธิ์ จิตรสถาพร การศึกษาเปรียบเทียบอัตราของการเรียนรู้โดยใช้ภาพและข้อความชนิด ต่าง ๆ ในภาพโฆษณาต่อต้านยาเสพติดให้โทษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 66 หน้า อักสำเนา

สารวัตรนักเรียน, กอง รายงานการเก็บข้อมูลขั้นพื้นฐานของนักเรียนและนักศึกษาที่ติดยา เสพติด ณ ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ปี 2518 - 2520 กรมพลศึกษา 2521

อนันต์ ศรีโสภณ หลักการวิจัยเบื้องต้น วัฒนาพานิช 2515, 430 หน้า

สถิติเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2521, 395 หน้า

- อัปสร เขียวตระกูลวัฒน์ ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดและปฏิกิริยาเชิงอัตนัยของนักศึกษาครู
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 178 หน้า อักสำเนา
- อัมพร จันทรมาศ การศึกษาผลของการเสนอโลกแบบภาพประสมโดยการใช้ภาพเสริม
แทนคำบรรยายเสริม วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 76 หน้า อักสำเนา
- อรัญ สุวรรณบุปผา และคนอื่น ๆ การศึกษายาเสพติดให้โทษในทัศนะของชะบาศึกษา :
การศึกษำวิจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาเสพติดเฮโรอีน
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2519, 284 หน้า
- Allport, Gordon W. Handbook of Social Psychology. Massachusetts,
Clark University Press, 1969. 272 p.
- Anatasi, Anne. Psychological Testing. 3rd.ed. New York, The Macmillan
Company, 1968. 665 p.
- Carmela Louise Virgilio. "A Comparison of the Effects of the School
Health Education Study (SHES) Approach and the Lecture Discussion
Approach Upon Drug Knowledge and Attitudes of High School Students,"
Dissertation Abstracts International : The Humanities and Social
Sciences. 32 : 2323 - A., November, 1971.
- Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing. 3rd.ed., New York,
Harper Row, 1970. 652 p.
- Fan, Chung teh. Item Analysis. Table Princeton, New Jersey, Educational
Testing Service, 1952, 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
3rd.ed., New York, McGraw - Hill Book Company, 1971. 492 p.
- Good, Carter Victor. Dictionary of Education. 3rd.ed., New York,
McGraw - Hill Book Co., 1973. 681 p.
- Helmreich, R. & Kuiken, D. "Effects of stress and birth order on attitude
change," Journal of Personality. 36, 466 - 473, 1968
- Herl, David. "A Study of Select Cognitive Orientations Among, 'A Drug-
Abuse, Non Abuse and Normal Adolescent Population," Dissertation
Abstract. 31 . 516 - B, September, 1971.

- Wilgard, Ernest Ropicquet. Introduction to Psychology. 4th.ed. New York, Harcourt, Brace and World Inc., 1967. 686 p.
- Janis, I. & Feshback, S. "Effects of fear - arousing communication," Journal of Abnormal and Social Psychology. 65, 403 - 410, 1953.
- Jim Mark Brown, "Differences in Attitudes of Public School Students Toward Selected Drugs and The Relationship Between These Attitudes and Knowledge," Dissertation Abstracts International . The Humanities and Social Sciences. 32 : 3752 - 53 A., January, 1972.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. 3rd.ed. New York Appletion Century - Grafts Company, 1974. 798 p.
- Kenneth Leslie Willinger, "Adolescent Drug use and Antionmianism," Dissertation Abstracts International : The Sciences and Engineering 31 : 4350 - 51 B., January, 1971.
- Lambert, William Wilson. and Lambert E. Wallace. Social Psychology. New York, Prentice - Hall, 1964. 120 p.
- McGuire, William J. "The Nature of Attitudes and Attitude Change," in The Handbook of Social Psychology. 2nd.ed. V.3, p. 155 - 156, ed. by Gardner Lindzey, Massachusetts, Addison - Wesley, 1969.
- Patricia Callaban Paulson, "Psychosocial Factors in Drug use Among Community College Students," Dissertation Abstracts International : The Sciences and Engineering. 31 : 5455 - 56 B., March, 1971.
- Secord, P.F. & Backman, C.W. Social Psychology. London : McGraw - Hill, 1964.
- Triandis, H.C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley & Sons, 1971.
- Virgillo, Carmela Louise. "A Comparison of the Effects of the School Health Education Study approach and the Lecture - Discussion Approach upon Drug Knowledge & Attitudes of High School Students," Dissertation Abstracts International : The Humanities and Social Sciences. 2323 - A., 1971.
- Wittich, Walter A. and Charles F. Schuller. Audio Visual Material. 2nd. ed., New York, Harper and Brother, 1957, 570 p.

ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก.

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (r) ค่าอำนาจจำแนก (x) และค่าความยากง่ายมาตรฐาน (Δ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ

ข้อ	p	r	Δ	ข้อ	p	r	Δ
1	.78	.30	9.9	21	.78	.30	9.9
2	.52	.58	12.8	22	.33	.25	14.8
3	.40	.23	14.0	23	.52	.45	12.8
4	.48	.22	13.2	24	.56	.38	12.4
5	.25	.30	15.7	25	.48	.52	13.2
6	.33	.25	14.8	26	.78	.30	9.9
7	.33	.25	14.8	27	.74	.64	10.4
8	.78	.30	9.9	28	.74	.64	10.4
9	.71	.43	10.8	29	.60	.46	12.0
10	.44	.31	13.6	30	.44	.32	13.6
11	.71	.26	10.8	31	.75	.37	10.3
12	.56	.38	12.4	32	.63	.25	11.7
13	.78	.30	9.9	33	.71	.43	10.8
14	.52	.45	12.8	34	.78	.30	9.9
15	.33	.25	14.8	35	.55	.23	12.5
16	.48	.53	13.2	36	.63	.40	11.6
17	.78	.30	9.9	37	.78	.30	9.9
18	.78	.30	9.9	38	.48	.22	13.2
19	.25	.30	15.7	39	.75	.37	10.3
20	.71	.68	10.8	40	.63	.40	11.6

ตาราง 8 (ต่อ)

✓ ข้อ	p	r	△	✓ ข้อ	p	r	△
41	.56	.52	12.4	46	.78	.30	9.9
42	.25	.30	15.7	47	.78	.30	9.9
43	.71	.26	10.8	48	.75	.37	10.3
44	.33	.25	14.8	49	.75	.37	10.3
45	.63	.25	11.7	50	.52	.45	12.8

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายข้อของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อสิ่งเสพติด
ให้โทษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	\bar{x}	S^2	\bar{x}	S^2	
1	4.76	.44	3.92	1.90	2.80
2	4.76	.44	4.04	1.35	2.67
3	4.76	.27	3.58	1.21	4.91
4	4.64	1.24	3.84	1.80	2.36
5	4.96	.04	3.60	.83	7.31
6	4.76	.69	3.64	1.40	3.86
7	4.32	.07	3.84	.97	5.40
8	4.72	.46	3.56	1.42	4.29
9	4.76	.27	3.56	1.17	5.00
10	4.88	.19	3.40	1.00	7.04
11	4.32	.07	3.96	.87	3.42
12	4.68	.48	3.96	.31	3.13
13	4.84	.14	3.72	1.36	4.00
14	4.32	.07	4.08	.74	4.67
15	4.32	.07	3.56	1.67	5.23
16	4.04	2.04	3.24	1.27	2.22
17	4.12	.34	3.36	1.57	2.45
18	4.36	.04	3.32	1.08	4.95
19	4.68	.31	3.76	1.19	3.83
20	3.76	3.19	2.64	1.66	2.54

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ
แบบสอบถามวัดทัศนคติต่อสิ่งเสพติดให้โทษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาสุขศึกษา ชั้น ม.2 เรื่อง สิ่งเสพติดให้โทษ

คำชี้แจงวิธีทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 50 ข้อ
2. คำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ แต่ละข้อมี 5 ตัวเลือก ในนักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อละ 1 คำตอบ เมื่อนักเรียนเลือกได้คำตอบใดก็ให้ขีดเครื่องหมาย ✕ ทับตัวเลือก ก. ข. ค. ง. จ. เพียงข้อเดียวในกระดาษคำตอบที่แจกให้

ตัวอย่าง

1. ก. ข. ~~ค.~~ ง. จ.
 3. ถ้าต้องการ เปลี่ยนคำตอบจากข้อ ค. เป็นข้อ จ. ให้ขีดฆ่าทับรอยเดิมเสียก่อน
- ดังตัวอย่าง
1. ก. ข. ~~ค.~~ ง. ~~จ.~~
 4. ถ้าข้อใดตอบเกิน 1 คำตอบจะถือว่าข้อนั้นผิด
 5. ถ้าพบข้อใดยาก ควร เว้นข้ามไปทำข้อง่าย ๆ ก่อน เมื่อมี เวลา เหลือแล้วจึงย้อนกลับมาทำใหม่
 6. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. สิ่งเสพติดชนิดใดที่ได้มาจากธรรมชาติ

ก. แอมเฟตามีน	ข. มอร์ฟีน
ค. เฮโรอีน	ง. ฝิ่น
จ. แอลกอฮอล์	
2. สิ่งเสพติดชนิดใดที่เกิดขึ้นจากการสังเคราะห์โดยกรรมวิธีทางเคมีโดยตรง

ก. ฝิ่น	ข. เฮโรอีน
ค. มอร์ฟีน	ง. แอมเฟตามีน
จ. กัญชา	
3. เฮโรอีนจัดอยู่ในสิ่งเสพติดประเภทใด ?

ก. ประเภทกระตุ้นประสาท	ข. ประเภทหลอนประสาท
ค. ประเภทออกฤทธิ์หลายอย่าง	ง. ประเภทสิ่งเสพติดสังเคราะห์
จ. ประเภทกดประสาท	
4. ไบรอะทอมจัดอยู่ในสิ่งเสพติดประเภทใด ?

ก. ประเภทกดประสาท	ข. ประเภทหลอนประสาท
ค. ประเภทออกฤทธิ์หลายอย่าง	ง. ประเภทกล่อมประสาท
จ. ประเภทกระตุ้นประสาท	
5. บาร์บิทูเรท จัดอยู่ในสิ่งเสพติดประเภทใด ?

ก. ประเภทกดประสาท	ข. ประเภทกระตุ้นประสาท
ค. ประเภทหลอนประสาท	ง. ประเภทออกฤทธิ์หลายอย่าง
จ. ประเภทสิ่งเสพติดธรรมชาติ	
6. กัญชาจัดอยู่ในสิ่งเสพติดประเภทใด

ก. ประเภทกดประสาท	ข. ประเภทกระตุ้นประสาท
ค. ประเภทหลอนประสาท	ง. ประเภทกล่อมประสาท
จ. ประเภทออกฤทธิ์หลายอย่าง	

39. ถ้าประชาชนติดสิ่ง เสพติดกันมาก จะมีผลต่อส่วนรวมอย่างไร
- เป็นการช่วยเหลือผู้ใหญ่ที่ปลูกฝิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น
 - ทำให้ประชาชนคอยคุณภาพ
 - ทำให้ประชาชนมีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น
 - ทำให้ประเทศชาติมีรายได้เพิ่มขึ้น
 - เงินทองรั่วไหลไปต่างประเทศ
40. ข้อใดเป็นผล เสียของสิ่ง เสพติดต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม
- ถ้าประชาชนได้รับการศึกษาสูงขึ้น
 - ถ้าประชาชนมีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง
 - ถ้าประชาชนมีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น
 - ถ้าประชาชนมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์
 - ถ้าประชาชนมีรายไ้มาก
41. รัฐบาลเสียงบประมาณปีละหลายร้อยล้านบาท เพื่อทำอะไร ?
- เอาสิ่ง เสพติด
 - ปราบปรามสิ่ง เสพติด
 - ซื้อสิ่ง เสพติด
 - ผลิตสิ่ง เสพติด
 - ช่วยชาวเขาให้รายได้เพิ่มขึ้น
42. โรงพยาบาลแห่งใดที่รักษาผู้ที่ติดสิ่ง เสพติดให้โทษโดยเฉพาะ
- โรงพยาบาลพระพุทธบาทสระบุรี
 - โรงพยาบาลพระประแดง
 - โรงพยาบาลกรุงเทพฯ
 - โรงพยาบาลธัญบุรี
 - โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
43. ถ้ากระบอกซึ่ง เป็นสถานที่บำบัดรักษาผู้ที่ติดสิ่ง เสพติดแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ในจังหวัด อะไร ?
- ลพบุรี
 - สระบุรี
 - กาญจนบุรี
 - สิงห์บุรี
 - ชลบุรี

49. คนทั่วไปไม่มีความรู้สึกอย่างไรกับผู้ที่ติคสิ่ง เสพติด
ก. เห็น เป็น เรื่องธรรมดา	ข. ต่างพากันรัง เกียจ
ค. สงสารและเห็นใจ	ง. เป็นคนน่าคบค้าสมาคม
จ. ชมเชยว่า เป็นคนเก่งกล้าทดลอง	
50. นักเรียนควรทำอย่างไรกับปัญหาสิ่ง เสพติด
ก. พยายามหลีกเลี่ยงให้ไกลห่าง	ข. ศึกษาให้รู้และหาทางป้องกัน
ค. ทดลอง เสพ เพื่อใหรู้และ เลิก เสีย	ง. เป็นปัญหาของชาติเราอย่าสนใจ
จ. ไม่ใช่ เรื่องที่น่าสนใจ	

แบบสอบถามทัศนคติต่อสิ่ง เสพคิโให้โทษ

ชื่อ.....ชั้น.....

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ ต้องการถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียน โดยจะมีข้อความให้นักเรียนอ่านดูก่อน เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว ให้พิจารณาว่าข้อความนี้ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนอย่างไร คำตอบของนักเรียนจะ ไม่มีถูกหรือผิด เพราะความ เชื่อของแต่ละคน ไม่ เหมือนกัน สิ่งสำคัญก็คือขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนในมากที่สุด
2. คำตอบของนักเรียน ไม่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียน หรือทำให้ตัวนักเรียนคอยค่าในสายตาของผู้อื่นใดทั้งสิ้น ฉะนั้นขอให้นักเรียนสบายใจในการตอบ ผลการประเมินนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยทางวิชาการ เท่านั้น
3. วิธีตอบแบบสอบถาม กระทำดังนี้ ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อความอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งมีทั้งหมด 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การ เสพสิ่ง เสพติด เป็นการบั่นทอน สุขภาพร่างกาย					
2. การ เสพสิ่ง เสพติดทำให้สติปัญญา เสื่อมโทรม					
3. การ เสพสิ่ง เสพติดช่วยให้มีความ รู้สึกโก้เก๋					
4. การ เสพสิ่ง เสพติดทำให้เสียทรัพย์สิน โดยไม่จำเป็น					
5. การ เสพสิ่ง เสพติดช่วยให้มีจิตใจ สนุกสนานร่าเริง					
6. การ เสพสิ่ง เสพติดทำให้สมอง ปลอดโปร่ง					
7. การ เสพสิ่ง เสพติดจะทำให้มี สุขภาพจิตดี					
8. การ เสพสิ่ง เสพติดทำให้เกิดปัญหา อาชญากรรม					
9. การ เสพสิ่ง เสพติดเป็นการทำลาย เศรษฐกิจของชาติ					
10. การ เสพสิ่ง เสพติดทำให้สังคม เพี้ยนผิด ไม่รังเกียจ					
11. การ เสพสิ่ง เสพติดท ให้มีอายุ ยืนยาว					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12. การเสพสิ่ง เสพติดทำให้เกิด					
อุบัติเหตุได้ง่าย					
13. การเสพสิ่ง เสพติด เป็นภัยต่อ					
ตนเอง สังคม และประเทศชาติ					
14. การเสพสิ่ง เสพติดช่วยให้เศรษฐกิจ					
ของชาติเจริญ					
15. การเสพสิ่ง เสพติดช่วยให้ชีวิตและ					
ครอบครัวมีความสุข					
16. ผู้ที่ติดสิ่ง เสพติด สามารถรักษา					
ให้หายได้					
17. การใช้ยารักษาโรคเอง เป็น					
สาเหตุหนึ่งของการติดสิ่ง เสพติด					
18. การเสพสิ่ง เสพติดเป็นประโยชน์					
ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ					
19. ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นสาเหตุ					
หนึ่งของการติดสิ่ง เสพติด					
20. การเสพสิ่ง เสพติด จะทำให้ไม่มี					
โรคร้ายมา เบียดเบียน					

ภาคผนวก ค.

ตัวอย่างสคริปต์ สไลด์

สไลด์จากการ เสนอสารในลักษณะปิด

สไลด์ จากการ เสนอสารในลักษณะชู

แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับคุณลักษณะของสไลด์-เพป

ตัวอย่างสคริปต์ไลค์จากการ เสนอสารในลักษณะปลอม

ภาพ

คำบรรยาย

สิ่งเสพติดให้โทษ

สิ่ง เสพติดให้โทษ

ฝิ่น เป็นผลิตผลจากพืชอฝิ่นชนิดหนึ่ง ชอบขึ้นอยู่ใน
ภูมิประเทศที่เป็นป่าเขาและที่ราบสูงที่มีอากาศหนาว

การปลูกฝิ่นทำไผ่าย เช่นเดียวกับพืชชนิดอื่น ๆ
ต้นฝิ่นจะสูงประมาณ 50 - 150 ซม. ต้นและใบ
มีสีเขียวปนน้ำเงิน

ดอกฝิ่นจะมีขนาดใหญ่ มีสีสายงานหลากหลายสี
เช่น สีขาว ชมพู ม่วง แดงแก่ ดอกฝิ่นจะ
ช่อยู่ปลายสุด ภายในดอกจะมีรังไข่ขนาดใหญ่อยู่สูง
ขึ้นมา ซึ่งจะเจริญเป็นผลของฝิ่นต่อไป

PREPARE OPIUM

ยางเหนียว ๆ ของฝิ่นนี้ เป็นสารที่ระกอมไปค้ำย
โปรตีน แกลีอแร่ ยาง กรกอินทรีย์ และ
แอลคาลอยด์ ซึ่งเป็นตัวสำคัญที่ทำให้เกิดอาการ
เสพติด และยางเหนียว ๆ สีขาวที่เหนียวถึงไว้
ให้แห้งจะกลายเป็นสีน้ำตาลอ่อน เมื่อนำมาต้มให้เดือด
ก็จะกลายเป็นสีน้ำตาล

คำบรรยาย

ภาพ

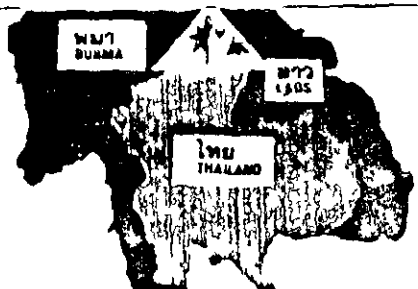
ต้นสุกมีทั้งทำเป็นลูกกลอน และทำเป็นก้านหรือแท่ง
เป็นยี่ชื่อภาษาตากว่าทองคำ ยาค่า

แสดงลักษณะของต้นฝิ่นอยู่ 2 ชนิด
1. พืชฝิ่นเทศ ทำใบคล้ายการนิมมา
2. พืชฝิ่นชุกกี ทำใบคล้ายเห็ดหมึก ซึ่งมีใบยาวกว่าพืชมุข

แอลกอฮอล์จากต้นฝิ่นอยู่ 2 ชนิด คือ พวกที่ออกฤทธิ์
ทำให้เกิดอาการมึนเมาและเสพติดใจโดยตรง โคนัก
มอร์ฟีน โคเคอีน และที่เบนพวกหนึ่ง ซึ่งมี
คุณสมบัติทางเภสัชวิทยา เป็นสารที่ทำให้หลับ
กับแอลกอฮอล์อีกพวกหนึ่งที่ออกฤทธิ์ทำให้กล้ามเนื้อ
หย่อนและคลายตัว โคนัก สารปราปาเวอร์รีน เป็น
ตัวสำคัญ แต่ไม่ทำให้เกิดอาการเสพติด

ในปัจจุบันได้มีการปลูกฝิ่นขึ้นในหลายประเทศ คือ
ตุรกี อิหร่าน อิรัก ปากีสถาน
อินเซีย สหภาพโซเวียต เม็กซิโก สาธารณรัฐ
ประชาชนจีน และประเทศในสามเหลี่ยมทองคำ
ซึ่งได้แก่ ไทย พม่า และลาว

ไทยเฉพาะในบริเวณสามเหลี่ยมทองคำนี้เพียง ๗
สามารถผลิตฝิ่นได้ประมาณ 1,000 - 1,500 ตัน

ภาพ

คำบรรยาย

สำหรับในประเทศไทยส่วนใหญ่จะปลูกตามบริเวณ
คอกต่าง ๆ ทางตอนเหนือในเขตจังหวัดเชียงใหม่
เชียงราย เฉพาะที่ผลิตได้ในเขตประเทศไทยนั้น
มีปริมาณ 50 - 60 ตัน เท่านั้น

เป็นไคยอย่างไร เป็นไคยจากยาง ซึ่งกรีทจาก
เปลือกของต้นคิม ขางที่ถูกกรีทจะมีสีขาว เมื่อ
ถูกอากาศจะมีสีคล้ำลงกลายเป็นยาง เทปียวน้ำทาสไหม
หรือกำ มีกลิ่นเหม็นเขียว และรสขมเรียกว่าต้นคิม

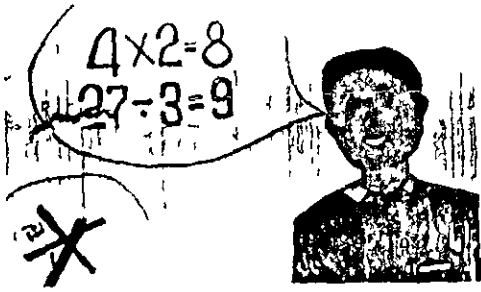
และจะ เป็นต้นสุก ใค้อ เมื่อไค้นำต้นคิมมา เกี่ยวกับน้ำ
ในการทำต้นใค้อนี้ อาจจะมีการผสมกับสารอื่น ๆ
เพื่อให้ไค้ปริมาณมากขึ้น แล้วนำขาน้ำหรือกระดาษเป็นจ้อย
หรือห่อในถุงพลาสติกเพื่อรักษาคุณภาพไว้

การสังเกตอาการผู้แพ้พิษ

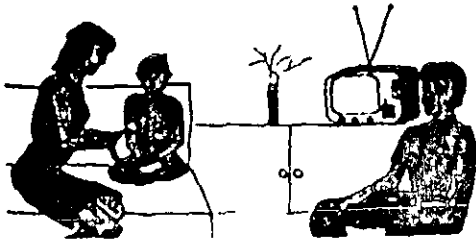
การสังเกตอาการผู้แพ้พิษ
ผู้คึกคึก หรือคนทุ้มทุ๋ที่ไค้มาจากต้น ะยะหนึ่งจะมี
ลักษณะอาการเนื้องัวเหลือง ริมฝีปากเขียว
ตาและ ซัน จังเพาหวานณ สับหงก แก้วคหาหรี
ไม่รู้สึกลงในความหิว เป้อ เล็ดนลอย พุคจาไม้อยู่
กัมรอกกับรย มัคจะห่าอะไรไม่ถูก สติปัญญาเสี้ยน
โทรบ ไม่มีอารมณ์ขัน มีแต่ความวิตกกังวล

ภาพ

คำบรรยาย

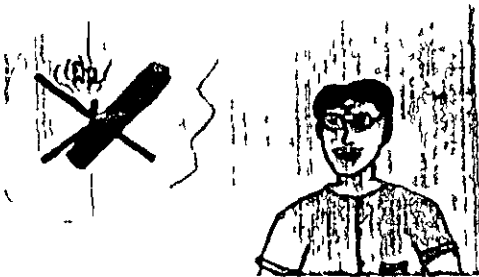
ถ้าละเว้นจากการเสพติดโค จะทำให้มีสติปัญญาแจ่มใส

ทำให้วิครอบครัวมีแต่ความสุขสบาย

อาการขมขื่นได้เสพ

ขณะที่โคเสพจะแสดงอาการง่วง ซึม ใจเฉื่อยเฉย
พูดคุยไม่รู้เรื่อง ความนึกไม่ระวังไม่ว่ากับคนทั่ว ๆ ไป
เช่น พูดคุยจะค่อย ๆ เฉื่อยไปของ ขณะใดเวลา
เสพจะมีอาการหงุดหงิด ขมขื่นขึ้นเป็นพัก ๆ ซ้ำจน
เต็มซ้ำ หายใจลำบาก บางครั้งหมดสติลง ไม่ทรงกับพื้น
และอาจเสียชีวิตได้

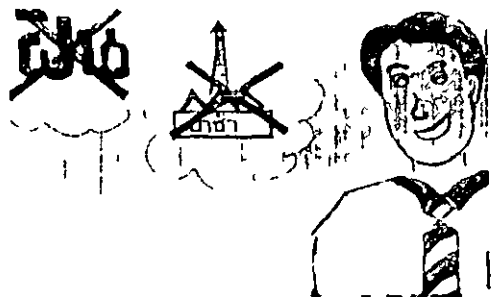
ฉะนั้นถ้าเลิกจากการเสพติดโค จะทำให้มีสติและ
อายุยืนยาว

ภาพ

คำบรรยาย

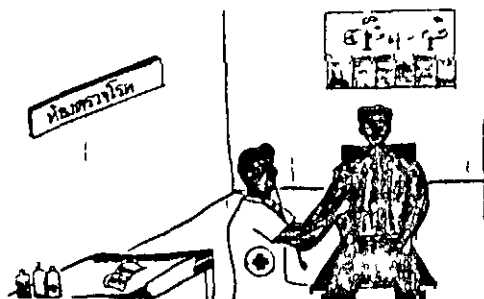
ฤทธิ์ของฝุ่น ที่แสดงต่อร่างกาย

ฤทธิ์ของฝุ่นที่แสดงต่อร่างกาย ฝุ่นเป็นสารที่ออกฤทธิ์ โดยตรงต่อระบบประสาทส่วนกลาง โดยเกาะเข้าไปก่ระบบสมองส่วนกลาง ซึ่งเป็นศูนย์ประสาทให้สั่งการร่างกาย ของจึงทำงานช้าลง และอวัยวะอื่น ๆ ที่ทำงานช้าลงไปด้วย เช่น หายใจช้า หัวใจเต้นช้า บางครั้งหัวใจอาจหยุดเต้นได้

ตา เลิกเห็น ใต้อากาศไม่ดี

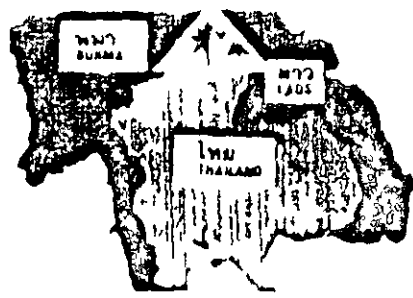
ในวงการแพทย์ใช้สารออกกลอยที่จากฝุ่นในการรักษาโรค และบำบัดอาการเจ็บปวดต่าง ๆ อย่างรุนแรง เช่น อาการจากกระดูกหัก น้ำร้อนลวก ไฟไหม้ และการรบกวนของโรคเมะเร็งคืออวัยวะต่าง ๆ ใช้แก้อาการไอ หอบหืด หอบเหนื่อย เป็นต้น

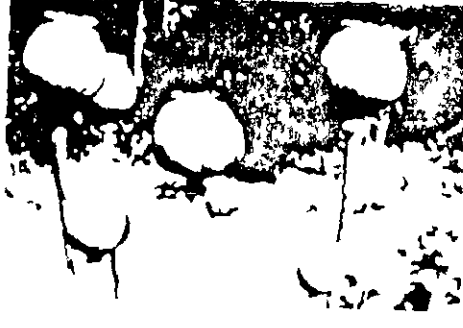

ฉะนั้นถ้าเกิดการ แสบตา ตาอักเสบ ไร้อากาศ ก็อย่าก็หาย

ตัวอย่างสคริปต์ได้จากการ เสนอสารในลักษณะที่

ภาพ	คำบรรยาย
<div data-bbox="74 261 507 433" data-label="Text"> <p>สิ่งเสพติดให้โทษ</p> </div>	<div data-bbox="601 331 808 392" data-label="Text"> <p>สิ่งเสพติดให้โทษ</p> </div>
<div data-bbox="71 555 522 862" data-label="Image"> </div>	<div data-bbox="601 658 1239 780" data-label="Text"> <p>ฝิ่น เป็นวัตถุเสพติดจากพืชอปถุภชนิดหนึ่ง ชอบขึ้นอยู่ใน ภูมิประเทศที่เย็นชุ่มชื้นและที่ราบสูงที่มีอากาศหนาว</p> </div>
<div data-bbox="71 923 537 1210" data-label="Image"> </div>	<div data-bbox="601 964 1224 1160" data-label="Text"> <p>การปลูกฝิ่นทำได้ง่าย เช่นเดียวกับพืชชนิดอื่น ๆ ต้นฝิ่นจะสูงประมาณ 50 - 150 ซม. ต้นและใบ มีสีเขียวปนน้ำเงิน</p> </div>
<div data-bbox="77 1250 546 1549" data-label="Image"> </div>	<div data-bbox="608 1271 1209 1528" data-label="Text"> <p>ดอกฝิ่นจะมีขนาดใหญ่ มีสีสวยงามมาหลายสี เช่น สีขาว ชมพู ม่วง แดงแก่ ดอกฝิ่นจะ ช่อยู่ปลายสุด ภายในดอกจะมีรังไข่ขนาดใหญ่อยู่สูง ขึ้นมา ซึ่งจะเจริญเป็นผลของฝิ่นต่อไป</p> </div>
<div data-bbox="175 1680 437 1733" data-label="Text"> <p>PREPARE OPIUM</p> </div> <div data-bbox="155 1741 408 1896" data-label="Image"> </div>	<div data-bbox="608 1598 1268 1986" data-label="Text"> <p>ยางเหนียว ๆ ของฝิ่นนี้ เป็นสารที่ระดมไปทำ โปรตีน เกือบแรม ยาง กรดอินทรีย์ และ แอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นตัวทำละลายที่ทำให้เกิดอาการ เสทกติก และยางเหนียว ๆ สีขาวที่นี้เมื่อทิ้งไว้ ให้แห้งจะกลายเป็นสีน้ำตาลอ่อน เมื่อนำมาต้มให้สุก ก็จะกลายเป็นสีน้ำตาลไหม้หรือสีเทาเรียกว่าฝิ่นสุก</p> </div>

ภาพ	คำบรรยาย
	<p>เป็นรูปของทั้งห้าเป็นลูกกลอน และห้าเป็นก้นหรือแฉ่ง น้ำมีสีอำมหิตมากกว่าทองคำ ยาค่า</p>
<p>ผลของพืชที่โตในดินแดนเขตร้อน พบที่อินเดีย ทาไลต์ตอนกลางอินเดีย และที่อินเดีย ทาไลต์ ตอนเหนือของอินเดีย</p>	<p>แอลกอฮอล์จากน้ำมีอยู่ 2 ชนิด คือ พวกที่ออกฤทธิ์ ทำให้เกิดอาการเมาและเสพติดโดยตรง ได้แก่ มอร์ฟีน โคเคน และฮีโรอีนพวกหนึ่ง ซึ่งมี คุณสมบัติทางเภสัชวิทยา เป็นสารที่ทำให้หลับ กับแอลกอฮอล์อีกพวกหนึ่งที่ออกฤทธิ์ทำให้กล้ามเนื้อ หย่อนและกดยาคิว โคเคน สารปลาเวอรีน เป็น ยาคิวสำคัญ แต่ไม่ทำให้เกิดอาการเสพติด</p>
	<p>ไฟฟอสฟอรัสมีการปลูกขึ้นกันในหลายประเทศ คือ ตุรกี อิตาลีสเปน อิตาลี ปากีสถาน อินเดีย สหภาพโซเวียต เม็กซิโก สาธารณรัฐ ประชาชนจีน และประเทศในสามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งได้แก่ ไทย พม่า และลาว</p>
	<p>ไทย เขตกะโหลกในบริเวณสามเหลี่ยมทองคำมีหนึ่ง ๆ สามารถผลิตขึ้นไฟประมาณ 1,000 - 1,500 ตัน</p>

ภาพ	คำบรรยาย
	<p>สำหรับในประเทศไทยส่วนใหญ่จะปลูกตามบริเวณ ทอຍต่าง ๆ ทางตอนเหนือในเขตจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย เฉพาะที่ผลิตได้ในเขตประเทศไทยนั้น มีปริมาณ 50 - 60 ตัน เท่านั้น</p>
	<p>เป็นไผ่อย่างไร เป็นไผ่มาจากยาง ซึ่งกรีกจาก เปลือกผลของต้นคิม ยางที่ถูกกรีกจะมีสีขาว เมื่อ ถูกอากาศจะมีสีคล้ำลงกลายเป็นยาง เติมน้ำตาล ไข่ หรือค้ำ มีกลิ่นเหม็นเขียว และรสขมเรียกว่าต้นคิม</p>
	<p>และจะเป็นต้นสุกโตคือ เมื่อไผ่ต้นคิมมา เกี่ยวกับน้ำ ในการทำต้นให้สุกนี้ อาจจะมีการผสมกับสารอื่น ๆ เพื่อให้ไผ่ปริมาณมากขึ้น แล้วยังหาหน่อกระต่าย เป็นจ้อย หรือหน่อในถุงพลาสติกเพื่อรักษาคุณภาพไว้</p>
<p><u>การสังเกตอากาศผู้ปลูก</u></p>	<p>การสังเกตอากาศผู้ปลูกนั้น ผู้ปลูกต้องหรืออนุพันธุ์ ที่ไผ่จากต้นระยะหนึ่งจะมีลักษณะอากาศ เนื้อตัว เหลือง ริมฝีปากเขียว ตาและ ขัน ง่วง เหน่า พาดบน สัปหงก แก้วทาที่ ไม่รู้สึกในความหิว</p>

ภาพ

คำบรรยาย

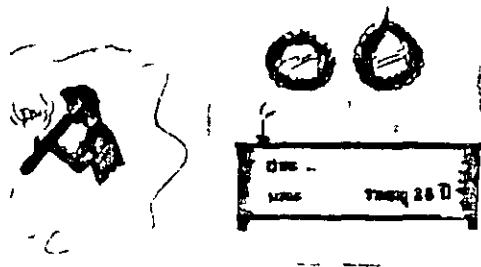
เมื่อ เลื่อนลอย ชูจาก ไม่อยู่กับร่อง กับรอย เชื่องซึม
 ทำอะไรช้าๆ มักทำอะไร ไม่ถูก สกิปัญญา เสื่อมโทรม
 ไม่มีอารมณ์ขัน มีแต่ความวิตกกังวล

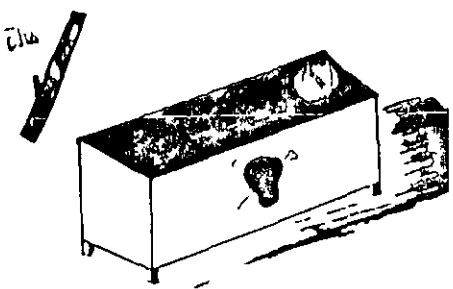
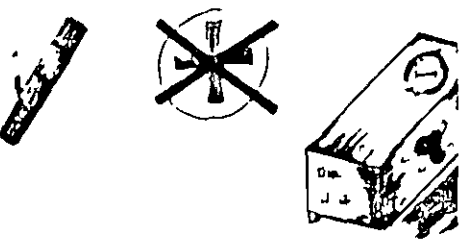
ซึ่งถ้า เสพจนคิดแล้วจะทำให้ชีวิตครอบครัวมีแต่
 ความทุกข์ วิตกกังวล และสิ้นรายใจ

อาการบ่งชี้ไม่ได้เสพ

ขณะไม่ได้เสพจะแสดงอาการง่วงซึม ใจเลื่อนลอย
 ชูควายไม่รู้เรื่อง ความคิดไม่ว่องไวแบบคนทั่ว ๆ ไป
 เช่น ชูควายจะคอง ๆ เผลียวไปเอง ขณะใกล้
 เวลาเสพจะมีอาการตุงคพิด คุมเขี้ยวขึ้น เป็นหนัก ๆ
 ซึ่พจรเต้นช้า หายใจช้า บางครั้งหมดสติลง ไม่ก้อง
 กับพื้น และอาจเสียชีวิตได้

ฉะนั้นถ้า เลิกจากการ เสพไม่ได้ จะทำให้ชีวิต
 และอายุสั้นลง

ภาพ	คำบรรยาย
<p><u>ฤทธิ์ของฝุ่น</u> <u>ที่แสดงต่อร่างกาย</u></p>	<p>ฤทธิ์ของฝุ่นที่แสดงต่อร่างกาย ฝุ่นเป็นสารที่ออกฤทธิ์ โดยตรงต่อระบบประสาทส่วนกลาง โดยการเข้าไปก่อกวนของสมองส่วนกลางซึ่งเป็นศูนย์ประสาทให้สั่งการร่างกาย สมองจึงทำงานช้าลง และอวัยวะอื่น ๆ ก็ทำงานช้าลงไปด้วย เช่น หายใจช้า หัวใจเต้นช้า บางครั้งหัวใจอาจหยุดเต้นได้</p>
	<p>ถ้า เล็ด เสพ ฝุ่น ไม้ ไถ จะมี แดง ทาง ทาบ</p>
<p><u>ประโยชน์ของฝุ่น</u></p>	<p>ในวงการแพทย์ใช้สารแอลกอฮอล์จากฝุ่นในการรักษาโรค และบำบัดอาการเจ็บปวดต่าง ๆ อย่างรุนแรง เช่น อาการจากกระดูกหัก น้ำร้อนลวก ไฟไหม้ และการแกว่งของโรคเมะเม็งคืออวัยวะต่าง ๆ ใช้แก้อาการไอ หอบหืด หอบเหนื่อย แน่นทรวง</p>
	<p>ถ้า คัด คกร เสพ ฝุ่น ถ้า ไม้ รับ รักษา ไม้ ฆ่า ก็ คาย</p>

แบบสอบถามการยอมรับเครื่องมือ

คำชี้แจง ภายหลังจากที่นักเรียนได้ชมสไลด์ที่จับแล้ว โปรดแสดงความคิดเห็นโดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นทางขวามือ ซึ่งอาศัยเกณฑ์ในการพิจารณาเป็นข้อ ๆ ทางซ้ายมือ

เกณฑ์ในการพิจารณา เครื่องมือ	ความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ยังใช้ไม่ได้
1. สไลด์ที่ระบุเนื้อหาอธิบาย เรื่อง ได้เหมาะสมเพียงใด					
2. การจัดลำดับ เนื้อหาของสไลด์ที่ระบุเนื้อหาเหมาะสมเพียงใด					
3. ภาพในสไลด์ที่ระบุเนื้อหาที่มีความคมชัดเพียงใด	→				
4. ภาพในสไลด์ที่ระบุเนื้อหาที่มีสีสันสวยงามเพียงใด					
5. ส่วนประกอบของสไลด์ที่ระบุเนื้อหาจัดได้เหมาะสมเพียงใด					
6. ภาพในสไลด์ที่ระบุเนื้อหาที่ดูแล้วเข้าใจง่ายเพียงใด					
7. ภาพและคำบรรยายของสไลด์ที่ระบุเนื้อหาสอดคล้องกันเพียงใด					
8. เสียงบรรยายของสไลด์ที่ระบุเนื้อหาชัดเจนน่าฟังเพียงใด					

เกณฑ์ในการพิจารณา เครื่องมือ	ความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ยังใช้ไม่ได้
9. เสียงเพลงที่ใช้ประกอบในสไลด์เทปชุดนี้ เหมาะสมกับเนื้อเรื่องเพียงใด					
10. เวลาที่ใช้ในการฉายสไลด์เทปชุดนี้ เหมาะสมเพียงใด					